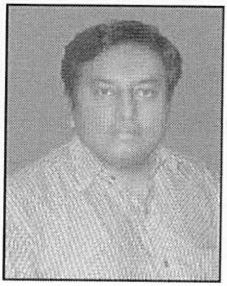

संपादकीय
शुभवर्तमान

- अमुल बनसोड

काळ बदलतो आजचे नवीन हे उद्याचे 'जुने', सकाळचा नवा शोध हा दुपारी फुटक्या तारवातल्या प्रवाशाप्रमाणे आहे. या वर्षाचा 'प्रसिद्ध' तो पुढील वर्षीच्या 'नव्या' मध्ये हरवून जातो. 'आधुनिक' लवकरच 'जुना पुराना' होतो.

सत्य बदलत नाही. जे आज आहे ते काल होते आणि उद्याही असेल ते ''एकदाचाच पवित्र जनाच्या हवाली केलेला जो विश्वास त्याचे समर्थन करण्यासंबंधीचा बोध तुम्हास लिहून पाठविण्याचे मला अगत्य वाटले'' (यहुदा ३). काहींना वाटते प्राचीन शुभवर्तमान कालबाह्य झाले. ज्या कल्पनेत पातळी, गुणवत्ता, जी संपूर्ण, परिपूर्ण आहे, त्याच्यासाठी ते अप्रचलित, जुने आहे. अध्यात्मिक मृत्यू आणि पापाच्या संकल्पनेची जागा स्वत:च्या अत्यानंद आणि इंद्रिय सुखाने घेतली आहे. स्वत:ला नाकारण्याची कल्पना आता स्वर्ग मिळवणे हे नंतर विचारात घेतली व नंतर पुढे चालली. बायबलची संकल्पना रक्ताचे सामर्थ्य, कुमारीच्या पोटी जन्म, पाप रहीत, त्यागमय, चमत्कारिक तारक उदयास आला पण ही गतकालीन पौराणिक कथा. नंतर आधुनिकता वाढली.

त्यांना आता शुभवर्तमानाची गरज नाही किंवा त्यांना आहे? शुभवर्तमान मानवासाठी कालबाह्य झाले काय?

जोपर्यंत त्याला आत्म्याच्या अन्नासाठी दुसरा पर्याय सापडत नाही तोपर्यंत

हवा जेव्हा पासून बागेत जेवण बनवत आहे तेव्हापासून भाजी व फळ हे स्वयंपाकगृहात आहे. पण त्याला कोणी जुने, अप्रचलित म्हणत नाही. नोहाने पुरा नंतर कदाचित पहिले मांस जाळावर भाजले असेल. जरी कैक हजारो वर्षे ओसरली तरी मांसाची दुकाने आज चांगल्या रितीचा व्यवसाय करत आहेत. आत्म्यास कोण पोसते ? सुवार्ता त्याची पूर्तता करते. "जे नीतिमत्वाचे भुकेले व तान्हेले ते" (मत्तय ५:६) ख्रिस्ती बालक आधी "निऱ्या दूधाची इच्छा धरते" (१ ले पेत्र २:२) आणि तोपर्यंत विकसित होते जोपर्यंत ते देवाच्या मेजावरील जड अन्न खात नाही (इब्री ५:१२-१४). कुणालाही देवाच्या 'आत्मिक अन्नाचा' पर्याय सापडलेला नाही.

जोपर्यंत त्याला मानवाच्या गंभीर आजारांवर इतर उपाय सापडत नाही तोपर्यंत

वैद्यकीय उपचार हा मोशेच्या काळापासून चालू आहे (लेविय १२:१-४; अनुवाद २३:१०-१४) पण कोणीही आज दवाखाने, औषधी दुकाने बंद करणार नाही. पापांवर उपचार (क्षमा) ही आजही मानवाची प्राथमिक आध्यमिक गरज आहे (रोम ३:२३; ६:२३) आम्हाला आजही प्राचीन इस्त्रायलचा संसर्ग रोग आहे. "पायाच्या तळव्यापासून मस्तकापर्यंत काहीच धड नाही. जखमा, चेंचरलेले व पुवळलेले घाय आहे; ते कोणी पिळून काढीत नाही, त्यावर कोणी पट्टी बांधीत नाही. कोणी तेलाने नरम करीत नाही (यशया १:६). एकच उपाय आहे ते म्हणजे 'शुभवर्तमान' (रोम १:१६).

• • •

वचनाचा शोध

(रोम १३:८-१४)

- जेरी बेट्स

१) कुणाच्या ऋणात राहणे चूक आहे काय? (वचन ८)

२) पौल का म्हणतो की, जर आपण दुसऱ्यावर प्रीती करतो त्याने नियमशास्त्र पाळले आहे. (वचन ८)

३) पौल कोणत्या नियमांबद्दल सांगत आहे. (वचन ९)

४) आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करणे म्हणजे काय? (वचन ९)

५) नवीन करारात या खेरीज कोणी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करण्याविषयी सांगितले आहे ? (वचन ९)

६) प्रीती हे नियमशास्त्राचे पूर्णपणे पालन कसे आहे. (वचन १०)

७) योहान ३:१६,१७ मध्ये योहान म्हणतो, आपल्या बंधूवर प्रेम करणे म्हणजे त्याच्यासाठी मरणे किंवा त्याला मदत करणे. तो असे का सूचवतो की, प्रेम म्हणजे कृतीद्वारे एखाद्यास मदत करणे, जेव्हा पौल सुचवितो की, आपल्या बंधूवर प्रेम करणे म्हणजे त्यास इजा, हानी न पोहोचविणे. (वचन १०)

८) एखाद्याने जागृत, विचारी राहणे केव्हा गरजेचे आहे ? (वचन ११)

९) 'अंधारातील कर्मे' कशाशी संबंधीत आहे ? (वचन १२)
१०) प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री आपण कशी धारण करू शकतो ? (वचन १२)
११) दिवसा योग्य प्रकारे चालणे म्हणजे काय ? (वचन १३)
१२) चैनबाजी करणे म्हणजे काय? (वचन १३)
१३) ख्रिस्ताला परिधान करणे म्हणजेच प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धारण करणे काय ? (वचन १२,१३)
१४) देहवासना पूर्ण करणे योग्य आहे का? (वचन १४)

एकमेकांवर प्रीती करणे ह्याशिवाय कोणाच्या ऋणात राहू नका. कारण जो दुसऱ्यावर प्रीती करितो त्याने नियमशास्त्र पूर्णपणे पाळले आहे. कारण 'व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, लोभ' ह्या आज्ञाचा आणि दुसरी कोणतीही आज्ञा असली तरी तिचाही सारांश, 'जशी आपणावर तशी आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती कर' ह्या वचनात आहे. प्रीती शेजाऱ्याचे काही वाईट करीत नाही म्हणून प्रीती हे नियमशास्त्राचे पूर्णपणे पालन होय.

समय ओळखून हे करा. कारण तुम्ही आता झोपेतून उठावे अशी वेळ आली आहे. कारण आपण विश्वास ठेवला तेव्हापेक्षा तारण आता आपल्याजवळ आले आहे. रात्र सरत येऊन दिवस जवळ आला आहे म्हणून आपण अंधकाराची कामे टाकून द्यावी आणि प्रकाशाची शस्त्रसामुग्री धरण करावी. दिवसाढवळ्या,साजेल असे आपण शिष्टाचाराने चालावे. चैनबाजीत व मद्यपानात, विषयविलासात व कामासक्तीत, कलहात व मत्सरात नसावे, तर तुम्ही प्रभू येशू ख्रिस्ताला परिधान करा आणि देहवासना तृप्त करण्यासाठी तरतूद करू नका.

टीप : या उताऱ्याचे दोन भाग विभागले आहेत. प्रथम भाग आपणास आपल्या शेजाऱ्यावर प्रीती करण्यास सांगतो तर दुसरा शुद्धतेबद्दल, पावित्र्याबद्दल सांगतो. पौल गृहीत धरून बोलतो की आपण स्वत:वर

प्रीती करतो म्हणून तो म्हणतो जशी स्वत:वर तशी आपण इतरांवर प्रीती केली पाहिजे. आपण म्हणू शकू की आपण खूप प्रीती केली किंवा ती इथपर्यंत आहे जेव्हा आपण इतरांवर प्रीती करतो तेव्हा आपोआप नियमशास्त्राचे पालन करतो. कारण प्रीती शेजाऱ्याचे अहित किंवा हानी करण्यास सांगत नाही. प्रीतीविना आपण वरपांगी नियमांचे पालन करू शकतो पण कुणीही खऱ्या प्रीतीविना नियमांच्या आज्ञेत राहू शकत नाही.

उताऱ्याच्या दुसऱ्या भागात पौल आम्हास जागृत राहण्यास प्रेरित करतो. विश्वासणारे आपण झोपले आहोत हे दाखवितात. या गोष्टीमुळे परिस्थितीच्या तातडीवर भर दिला आहे. अंधारातील कार्ये किंवा पाप नेहमी रात्रीशी निगडीत आहेत. आम्हास अंधारातील कामे सोडून दिवसाढवळ्या साजेल असे वागण्यास उत्तेजित करण्यात आले आहे. आम्ही आमच्या पापाकडे दुर्लक्ष करीत 'कोणीही परिपूर्ण नाही' असे म्हणू नये. जरी हे खरे असले तरी पापासाठी स्पष्टीकरण किंवा सबब नाही.

• • •

पौलाने वचनांचे तीन जोड्या सांगत पापाचे तीन वेगळे गट सांगितले आहेत. ह्यावरून दिसते की ख्रिस्ती हे मोहाला प्रतिकार करीत नाहीत आणि या भागात सांगितलेल्या कार्यात मग्न असतात. तथापि, आपण अशा वर्तणुकीचे स्पष्टीकरण किंवा सबब न देता जसा येशू पवित्रपणे या जगात राहिला तसे वागावे.

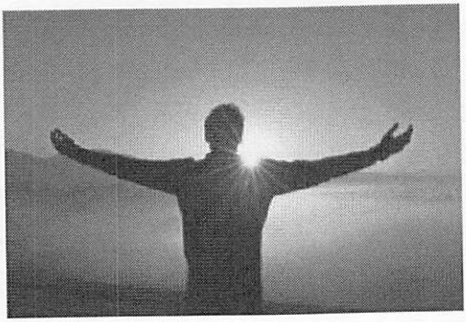

पवित्र आत्मा कोण आहे ?

- जे.सी.चोट

''पवित्र आत्मा'' हा विषय खूप महत्त्वाचा आहे. कारण पुष्कळ जण तो आणि त्याचे कार्य याबाबत गोंधळात आहेत. बहुतेक जगाने त्यास एकत्रितरित्या स्वीकारले नाही तर उर्वरित अत्यंत विरोधात्मक शिकवितात की पवित्र आत्मा आज चमत्कारिकरित्या काम करतो पण पवित्र शास्त्र काय सांगते ?

बायबल सांगते की, पवित्र आत्मा हा एक व्यक्तिमत्व देवाच्या रूपाची तिसरी व्यक्ती आहे. देव आणि ख्रिस्त यांच्यासोबत तो शाश्वत आहे, होता आणि असेल. जुन्या करारातील निर्मिती आणि सर्व महान गोष्टीत, घटनेत त्याचा सहभाग होता. या पाठात आम्हास त्याच्या ख्रिस्त आणि प्रेषितांच्या काळातील कार्याविषयी शिकायचे आहे.

मागे वळून येशू ख्रिस्ताचा जन्म जर पाहिला तर नोंदीप्रमाणे ''येशू ख्रिस्ताचा जन्म ह्याप्रकारे झाला. त्याची आई मरिया हिचे योसेफास वाग्दन झाल्यावर त्याचा सहवास होण्यापूर्वी ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती झालेली दिसून आली. तिचा पती योसेफ नीतिमान होता व

तिची बेअब्रू करण्याची त्याची इच्छा नसल्यामुळे तिला गुप्तपणे सोडण्याचा त्याने विचार केला असे विचार त्याच्या मनात घोळत असता पाहा, प्रभूच्या दुताने त्याला स्वप्नात दर्शन देऊन म्हटले,

योसेफा, दाविदाच्या पुत्रा, तू मरियेचा आपली पत्नी म्हणून स्वीकार करण्यास अनमान करू नकोस. कारण तिच्या पोटी जो गर्भ आहे तो पवित्र आत्म्यापासून आहे. तिला पुत्र होईल आणि त्याचे नाव तू येशू असे ठेव. कारण तोच आपल्या प्रजेला त्यांच्या पापासून तारील.

हे सर्व अशासाठी झाले की, प्रभूने संदेष्ट्याच्याद्वारे जे सांगितले ते पूर्ण व्हावे; ते असे-पाहा कुमारी गर्भवती होईल व तिला पुत्र होईल आणि त्याला इम्मानुएल हे नाव देतील; ह्या नावाचा अर्थ 'आम्हाबरोबर देव'.

तेव्हा झोपेतून उठल्यावर त्याने प्रभूच्या दुताने आज्ञापिल्याप्रमाणे केले; त्याने आपल्या पत्नीचा स्वीकार केला तरी तिला पुत्र होईपर्यंत त्याने तिला जाणले नाही; त्याने त्याचे नाव येशू असे ठेविले''(मत्तय १:१८-२५).

कृपया या सर्व गोष्टीमधील पवित्र आत्म्याची भूमिका लक्षात घ्या. हा पवित्र आत्माच होता ज्याने यशया संदेष्ट्यास हे लिहिण्यास प्रोत्साहित केले. ''यास्तव प्रभू स्वत: तुम्हास चिन्ह देत आहे; पाहा कुमारी गर्भवती होऊन पुत्र प्रसवेल व त्याचे नाव इम्मानुएल (आमच्या सान्निध देव) असे ठेवील''(यशया ७ :१४). पुढे मरिया मुलासोबत आढळते ते या स्पष्टीकरणासोबत की ती पवित्र आत्म्यापासून गर्भवती झाली. शेवटी हे सर्व यासाठी झाले, कारण परमेश्वर संदेष्ट्याद्वारे जे बोलला की कुमारी पुत्रास जन्म देईल त्याचे नाव इम्मानुएल म्हणजे आम्हाबरोबर देव असे असेल हे पूर्ण व्हावे.

लुक अध्याय १ प्रमाणे, जखऱ्या आणि अलिशिबा यांना सुद्धा पवित्र आत्म्याच्या सामर्थ्याने मूल झाले. या घटनेत वांझ स्त्री गर्भवती

झालेली आहे. या मुलाचे नाव योहान जो नंतर बाप्तिस्मा करणारा योहान या नावाने ओळखला गेला. कारण तो अशा लोकांचा बाप्तिस्मा करीत असे, जे परमेश्वराच्या मर्जीप्रमाणे शरण जात असत किंवा वागत असत. ख्रिस्ताचा निरोप्या ज्यास परमेश्वराचा मार्ग सिद्ध करण्यास पाठवलेले होते तो म्हणाला मी पाण्याने तुमचा बाप्तिस्मा पश्चात्तासाठी करतो खरा परंतु माझ्या मागून जो येत आहे तो माझ्यापेक्षा समर्थ आहे. त्याच्या वाहणा उचलून चालण्याची देखील माझी पात्रता नाही; तो पवित्र आत्म्याने व अग्नीने तुमचा बाप्तिस्मा करणार आहे. त्याच्या हातात त्याचे सूप आहे, तो आपले खळे अगदी स्वच्छ करील व आपले गहू कोठारात साठवील, पण भूस न विझल्या अग्नीने जाळून टाकील.

तेव्हा योहानाच्या हातून बाप्तिस्मा घेण्याकरिता येशू गालीलाहून यार्देनेवर त्याच्याकडे आला; परंतु योहान त्याला मना करीत म्हणाला, आपल्या हातून मी बाप्तिस्मा घ्यावा असे असता आपण माझ्याकडे येता हे काय? येशूने त्याला उत्तर दिले, आता हे होऊ दे कारण ह्या प्रकारे सर्व धर्माचरण पूर्णपणे करणे हे आपणाला उचित आहे तेव्हा त्याने तसे होऊ दिले.

मग बाप्तिस्मा घेतल्यावर येशू लागलाच पाण्यातून वर आला आणि पाहा, आकाश उघडले तेव्हा त्याने परमेश्वराचा आत्मा कबुतरासारखा उतरतांना व आपणावर येतांना पाहिला आणि पाहा, आकाशातून अशी वाणी झाली की हा माझा 'पुत्र' मला परमप्रिय आहे. ह्याच्याविषयी मी संतुष्ट आहे"(मत्तय ३:११-१७).

ज्याप्रमाणे आपण आधी पाहिले की, मरियेस पवित्र आत्म्याद्वारे मूल प्राप्त झाले आणि येशू ख्रिस्ताने जगात जन्म घेतला आता एक प्रौढ म्हणून आपण पाहतो की येशूने योहानाकडून बाप्तिस्मा घेतला (पाण्यात बुडून) स्वर्गीय पिता याद्वारे संतुष्ट झाला. देवाचा आत्मा येशूवर उतरला आणि देव म्हणाला, हा माझा परमप्रिय पुत्र, ह्याच्याविषयी मी संतुष्ट आहे.

मत्तय ४:१ आम्हास सांगते, "तेव्हा सैतानाकडून येशूची परीक्षा व्हावी म्हणून आत्म्याने त्याला अरण्यात नेले" सैतानाच्या आव्हानास व मोहास येशू कसा सामोरा गेला ? त्याने प्रत्येक वेळी पवित्र शास्त्रातील लेखाद्वारे उत्तर दिले. हे पवित्र आत्म्याच्या प्रेरणेने लेखकांनी लिहिले आहे.

आम्ही योहान ३:३४ मध्ये वाचतो की, ख्रिस्ताला आत्मा हा मोजून, मापून मिळाला नव्हता तर पवित्र आत्म्याचे पूर्ण सामर्थ्य, जगात जे कार्य करण्यासाठी तो आला होता ते पूर्ण करण्याची पात्रता त्यास मिळाली होती. ह्या विधानानुसार विरोधात्मक बाजू म्हणजे इतरांना आत्मा मोजून मापून किंवा ते जे आत्म्याच्या सामर्थ्याद्वारे करीत त्यामध्ये मर्यादा होत्या.

ख्रिस्ताने जाण्यापूर्वी त्यास सादर करण्यासाठी आणि त्याचे कार्य पुढे नेण्यासाठी बारा माणसे निवडली. ज्यास प्रेषित म्हटले गेले. प्रेषित म्हणून घ्यावयाची पात्रता म्हणजे तो ख्रिस्तासोबत त्याच्या कार्यापासून ते पुनरूत्थानापर्यंत असायला हवा. पुनरूत्थित देव म्हणून त्याला स्वर्गीय पित्याकडे परत जाणे होते. येशूने त्याच्या शिष्यास (प्रेषितांस) सांगितले, "तरी मी तुम्हाला खरे ते सांगतो; मी जावे हे तुमच्या हिताचे आहे कारण मी न गेलो तर कैवारी तुमच्याकडे येणारच नाही" (योहान १६:७). तो पुन्हा सांगतो, "तरी ज्याला पिता माझ्या नावाने पाठवील तो कैवारी म्हणजे पवित्र आत्मा तुम्हाला सर्व काही शिकवील आणि ज्या गोष्टी मी तुम्हाला सांगितल्या त्या सर्वांची तुम्हास आठवण करून देईल" (योहान १४:२६).

येशूने वचन दिल्याप्रमाणे तो कैवारी म्हणून पवित्र आत्मा अनेक गोष्टी करू शकला. पवित्र आत्म्यात जेव्हा प्रेषितांनी बाप्तिस्मा घेतला (प्रेषित २ प्रमाणे) तो त्यावर वर्षाव करून, त्यांना सत्यात चालवेल, ख्रिस्ताने त्यांना जे शिकविले होते त्याची आठवण करून देईल आणि

त्यांना देवाने पाठवले हे लोकांना कळावे म्हणून ते अनेक चमत्कार करतील.

परंतु प्रेषितांना सर्व कार्य करणे शक्य नव्हते, म्हणून देवाने त्यांना सामर्थ्य दिले की निवडलेल्या शिष्यांवर त्यांनी हात ठेवल्यास शिष्यास देखील पवित्र आत्म्याचे सामर्थ्य प्राप्त होईल. जसे प्रेषितांना हे शक्य होते पण ज्या शिष्यांनी हे पवित्र आत्म्याचे दान स्वीकारले ते हे चमत्काराचे सामर्थ्य दुसऱ्यांना देऊ शकत नव्हते.

सरते शेवटी प्रेषित २:३८ प्रमाणे पाण्याच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळेस, पापक्षालनाच्या वेळेस, इतरांनी सामान्य, चमत्कारिक नसलेला, मोजून, मापून पवित्र आत्मा स्वीकारला.

आम्ही आपणास आत्म्याचे वचन ऐकण्यासाठी उत्तेजन देऊ इच्छितो. परमेश्वराने ज्या गोष्टी सांगितल्या, देवावर विश्वास ठेवणे, आपल्या पापाबद्दल पश्चात्ताप करणे, ख्रिस्त हा परमेश्वराचा पुत्र आहे अशी कबुली देणे व बाप्तिस्मा घेऊन पुन्हा पाप न करणे, जेव्हा तुम्ही हे करता तेव्हा तो तुम्हास वाचवितो, त्याच्या मंडळीत तुमचा समावेश करतो, तुम्हास पवित्र आत्मा देतो (प्रेषित २:३८, ४७).

परमेश्वराने ज्या गोष्टी सांगितल्या, देवावर विश्वास ठेवणे, आपल्या पापाबद्दल पश्चात्ताप करणे, ख्रिस्त हा परमेश्वराचा पुत्र आहे अशी कबुली देणे व बाप्तिस्मा घेऊन पुन्हा पाप न करणे, जेव्हा तुम्ही हे करता तेव्हा तो तुम्हास वाचवितो, त्याच्या मंडळीत तुमचा समावेश करतो, तुम्हास पवित्र आत्मा देतो (प्रेषित २:३८, ४७)

• • •

उद्देशाचे सर्वश्रेष्ठ स्थान

- डेव्हिड डिफेनबाँग

कोणा एका व्यक्तीने मला एक असा खडक दाखवला ज्याबद्दल त्याला अभिमान होता. तो खडक काही विशेष सुंदर नव्हता किंवा तो असाही नव्हता की ज्यात मौल्यवान धातू किंवा रत्न असेल. तो केवळ एक साधा सर्वसाधारण असा खडक होता. ज्या कारणासाठी अभिमानाने खडक ठेवलेला होता. ते म्हणजे तो कितीतरी वर्षापासून आईच्या अशा पलंगाचा तो आधार, टेकू होता. ज्या पलंगाचा एक पाय तुटलेला होता. अधिक काळ वापरल्यामुळे झिजून त्याच्या एका बाजूला किंचित वाटीसारखा आकार होता. त्याची किंमत ही भावनिक होती पण एका व्यक्तीसाठी खडकाने आश्चर्यकारक हेतूसाठी कार्य, सेवा केली होती आणि अशा प्रकारे तो एक मूल्यवान खजीना होता.

उद्देश हे महत्वपूर्ण आहे. ते एखाद्याची संवेदना किंवा जाणीव पूर्णत: बदलून टाकते. जेव्हा एखाद्या गोष्टीचा हेतू आपण समजत नाही किंवा त्याविषयी गैरसमज होतो त्यावेळी आपण त्या गोष्टी किंवा व्यक्तीविषयी योग्य समज करीत नाही.

वरवर पाहता पुष्कळ लोक असा विचार करतात की, बायबलचा हेतू हा त्यांना श्रीमंत, आरोग्यपूर्ण, यशस्वी, आनंदी इत्यादी बनवणे

आहे. ते त्याकडे प्रश्न घेऊन सामोरे जातात. बायबल माझ्यासाठी काय करू शकते? तो चुकीचा प्रश्न आहे. तो असा असावा "बायबल माझ्याकरिता काय करेल?"

मानवाला परमेश्वरासाठी स्वीकाहार्य योग्य बनवणे हा बायबलचा उद्देश आहे. उदाहरणार्थ लेवीयचे पुस्तक हे अनेक नियम व आज्ञांचा संग्रह आहे. ज्यामुळे माशेचा नियम किंवा कायदा बनला. या सर्व आज्ञांचा, नियमांचा, निर्देशांचा जेव्हा आम्हाला जाणीव हाते की, बायबल हे आम्हाला पूर्णत: बदलणारे, घडवणारे, दिशा दाखवणारे आहे. हे उल्लेखनीय आहे की, आमची त्याच्या उद्देशाची बदललेली संवेदना किंवा पाहण्याची क्षमता शेवटी परिणामकारक होण्यास परवानगी देते.

(डेव्हिड डिफेनबॉग यांनी पॅरगोल्ड, ॲरकॅनसॅस, यू.एस.ए. येथील सेन्टर हिल मंडळीकरिता प्रचारक म्हणून काम केले.)

• • •

मानवास देवाकरिता स्वीकार्य योग्य बनवणे हा बायबलचा उद्देश आहे

देवाची इच्छा मानवाकरिता आहे. तो प्रेमाने स्वीकारू शकतो. मित्र बनू शकतो आणि त्याचे स्वत:चे म्हणून दावा करतो आणि शेवटी त्याचे प्रकट वचन आम्हास आपल्या पापातील दशेविषयी, अवस्थेविषयी, तारणाविषयी जे केवळ येशू ख्रिस्ताद्वारे शक्य आहे. मंडळी तारण पावलेल्यांचे शरीर आहे आणि त्यामध्ये अशाप्रकारचे खंडणी भरून सुटका झालेले जिवंत लोक राहतात.

बायबल बाप्तिस्मा

- पेरी एन. हॉल

येथे आपण तिसऱ्या सहस्त्रामध्ये आहोत आणि जग अजूनही पापात हरवलेले आहे. वाढत्या लोकसंख्येमुळे आता माणसांना पूर्वीच्या ग्रहांच्या इतिहासापेक्षा ख्रिस्ताच्या रक्ताने शुद्ध होण्याची जास्त गरज आहे पण इतिहासाचा हा काळ नंतरचा 'ख्रिस्ती कालखंड' म्हणून ओळखला जातो. काही म्हणतात की ख्रिस्ती हे अवनतीकडे जात आहे. जर हे खरे आहे तर हे केवळ माणसाची बायबल हा देवाचा शब्द म्हणून न स्वीकारण्याची आणि त्याच्या शिकवणुकीचे अनुकरण न करण्याची इच्छा पुष्कळ जण जे ख्रिस्ताचा मित्र म्हवून घेण्याचा दावा करतात ते शिकवणीस नाकरतात. ईश्वरी प्रकटीकरणाऐवजी सिद्धांत आणि माणसांच्या आज्ञा पाळतात.

बायबलचा बाप्तिस्मा आणि त्याचा तारणारी सुवार्ता संबंध यापेक्षा उघड व्याप्ती कुठली नाही. हे अविश्वसनीय आहे पण जे साधारणपणे स्वत:ला ख्रिस्तानुयायी म्हणवतात ते दोघांमधील संबंध नाकारतात तर ते सांप्रदायिक बाप्तिस्मा निवडतात पण हे पश्चात्तापी विश्वासणाऱ्याच्या बुडण्यात आहे. जे ख्रिस्ताचे मरणे, पुरणे व पुनरूत्थान आहे हे त्याचे मरण जेथे त्याचे रक्त आणि त्याच्या फायद्यापर्यंत जाते. (१ ले करिंथ, १५:१-४, रोम ६:३-६)

ह्यावरून हे समजण्यास सोपे आहे की, पापी आणि तारण यामध्ये पाण्याचा बाप्तिस्मा काय आहे (मार्क १६:१६, १ ले पेत्र ३:२०,२१) बाप्तिस्मा हा पापी आणि क्षमा यांना विभागणारी रेषा आहे (प्रे.कृ.२२:१६) तारण हे ख्रिस्तात आहे (इफिस १:३, २ रे तिमथी २:१०) पश्चात्तापी विश्वासणाऱ्याने ख्रिस्तात बाप्तिस्मा घेतला (रोम ६:३) त्याने किंवा तिने

ख्रिस्ताला परिधान केले. (गलती ३:२७) ख्रिस्तात नवी उत्पत्ती आहे (२ रे करिंथ ५:१७) आणि अभिवचनाद्वारे वारिस बनतात (गलती ३:२७-२९).

आत्म्याच्या शिकवणीनुसार बाप्तिस्मा हा पापी आणि ख्रिस्ताच्या मंडळीचा सभासद बनणे यांच्यामध्ये उभा आहे. (१ ले करिंथ १२:१२,१३) ज्याचा ख्रिस्त मस्तक आणि तारणारा आहे (इफिस ५ :२३) जेथे समेट दिसतो (इफिस २:१६) बाप्तिस्मा पापी, नवा जन्म आणि राज्याची नागरिकता यांच्यामध्ये उभा आहे (योहान ३:३-५)

जर बाप्तिस्मा नाकारला गेला तर सुवार्ता ऐकणारा पापी आनंदी नाही (प्रे.कृ.२:४१) सुवार्तेद्वारे आज्ञाधारकपणा हा सिद्धांताच्या आकाराकडे नेले पापाच्या गुलामगिरीतून सुटका देते (रोम ६:३-१८) आणि ख्रिस्ताचे होण्यासाठी कारण बनते (१ ले करिंथ १:१२-१३) पापांची सुटका किंवा माफी यामुळे बाप्तिस्मा हा पापी आणि आनंद या दोघांत उभा राहतो (प्रे.कृ ८:३५-३९) बाप्तिस्म्यापर्यंत वैयक्तिक प्रबोधनामुळे स्पष्टपणे सद्सद्विवेकबुद्धी मिळत नाही हे देवाला विनंती आणि याचे उत्तर आहे (१ ले पेत्र ३:२१).

प्रिय मित्रा ऊठ आणि पवित्र शास्त्राच्या बाप्तिस्माप्रमाणे बाप्तिस्मा घे आणि ख्रिस्ताच्या रक्ताने तुझी पापे धुऊन टाक. सुवार्तेमध्ये देवाचे सामर्थ्य आहे ज्याद्वारे तारण होते (रोम १:१६) आणि तारण स्वीकारण्यासाठी ते आपल्या आज्ञापालनात प्रकट व्हायलाच हवे (रोम १:५, १६:२५-२७; २ रे थेस्सलनी १:७-९; इब्री ५:८,९)

(पेरी एन. हॉल हे सुवार्ता प्रचारक असून त्यांचे वास्तव्य टेलर, टेक्सास यु.एस.ए.येथे आहे.)

• • •

दाखल्याचे सामर्थ्य

- वेन जॅक्सन

ग्रीकच्या नवीन करारात अनेक नियम आहेत. ज्याचा अर्थ इंग्रजी शब्द 'एक्झामपल' किंवा दाखला आहे. 'डिग्मा' (Deigma) हा शब्द दाखवणे म्हणजे नमुना असे दर्शवितो. यहुद्यांच्या पत्रामध्ये अनितीमान सदोम आणि गमोराचा कायमस्वरूपी विनाश हे नरकातील अनंतकालीन शिक्षेचा दाखला आहे (यहुदा ७). 'ह्यू पोडिग्मा' (Hupodrigma), चा शब्दश: अर्थ 'दाखवणे' चांगले किंवा वाईट यांचे उदाहरण दर्शवितो. आम्ही इस्त्राएलच्या रानटी तत्वाच्या उदाहरणाचे अनुकरण करू नये (इब्री ४:११). ग्रीक 'ट्युपॉस' (Tupos) एक छापीत (योहान २०:२५) किंवा एक 'नमुना' (इब्री ८:५) दर्शवितो म्हणून वडील हे देवाच्या कळपाचे उदाहरण आहे (१ ले पेत्र ५:३) आध्यात्मिक ग्रीकमध्ये 'हायपोट्यूपॉस' (Hypotuposis) म्हणजे एक रूपरेषा किंवा कच्चा आराखडा. नवीन करारात ते वर्तणुकीचे उदाहरण किंवा सिद्धांताचा नमुना असे दर्शविते. (१ ले तिमथी १:१६ व २ रे तिमथी १:१३) 'हयपोग्रामॉस'

(Hypogrammos) हा शब्द (शब्दशः च्या अधिकाराखाली लिहिणे) प्राचीन ग्रीकमध्ये बालकाच्या लेखी स्वाध्यायातील अक्षरांची नक्कल (Copying) करणे यासाठी वापरला आहे. हा संदर्भ पापरहित ख्रिस्त ज्याने त्रास सहन केला आणि विश्वासपूर्वक त्याची काळजी पित्यावर टाकली असे वर्णिला आहे (१ ले पेत्र २:२१).

दाखल्याविषयी काही वास्तविक सत्य :

दाखल्याच्या सामर्थ्याविषयी बायबल वारंवार आवाहन करते. खालील गोष्टी लक्षात घ्या.

परमेश्वर आहे. देवाने प्राचीनकाळी त्याच्या लोकांना आज्ञा केली, "तुम्ही पवित्र असावे, कारण मी परमेश्वर तुमचा देव पवित्र आहे." (लेवीय १९:२) त्याचप्रकारे ख्रिस्त समज देतो. "ह्यास्तव जसा तुमचा स्वर्गीय पिता पूर्ण आहे तसे तुम्ही पूर्ण व्हा" (मत्तय ५:४८). दाविदाच्या जीवनात यहोवाच्या प्रेमळ दयेचे उदाहरण आहे. (स्तोत्र २६:३) आपल्या अनैतिकतेबद्दल स्वर्गाच्या क्षमाशीलतेच्या व्याप्तीचे उदाहरण आपणास प्रेरणा देते की आपण त्याच्यावर दया करावी ज्यांनी आपणास दुखावले आहे, त्रास दिला आहे (इफिस ४:३२)

ख्रिस्त हा आपणासाठी उदाहरण, कित्ता आहे. येशू हा अनेक महान प्रकाराचे उदाहरण आहे. तो एक नितीमान जीवनाचे उदाहरण आहे. तो कधीही पापाच्या मोहात पडला नाही (इब्री ४:१५) आपल्या पित्याच्या इच्छेप्रमाणे वागण्यात तो आनंदी होता (स्तोत्र ४०:८) आणि त्या दिशेने, मार्गाने तो काळजीपूर्वक चालत गेला (योहान ८:२९) परमेश्वर हा सेवेचे (योहान १३:१५) आणि दुःखाचे उदाहरण आहे (१ ले पेत्र २:२१) प्रेषितांच्या कृत्यांमध्ये ख्रिस्ताच्या प्रभावाचे स्पष्ट वर्णन आहे. पेत्र आणि योहान यांच्याकडे पाहून यहुदी शासनकर्ते म्हणत "हे येशू सोबत होते त्याच्याकडून ज्ञान घ्या" (प्रे.कृ.४:१३) तारणाऱ्याचे काय हे अद्भूत वर्णन.

ख्रिस्तीजन हे एक चांगले उदाहरण आहे. पौल त्याचे पत्र वाचणाऱ्यांना वारंवार त्याच्या उदाहरणाचे अनुकरण करण्यास सांगतो. ज्यात ख्रिस्ताच्या जीवनाची प्रतिमा आहे. करिंथकरास त्याने लिहिले "जसा मी ख्रिस्ताचे अनुकरण करणारा आहे तसे तुम्हीही माझे अनुकरण करणारे व्हा" (१ ले करिंथ ११:१). पौलाने तिमथ्यास दुसऱ्यांसाठी एक कित्ता बनण्यास प्रेरित केले. "भाषण, वर्तन, प्रीती, विश्वास व शुद्धता ह्यांविषयी विश्वास ठेवणाऱ्यांचा कित्ता हो" (१ ले तिमथी ४:१२) कोणीही चांगल्या उदाहरणासोबत वाद करू शकत नाही. हे इतके साधे सोपे आहे म्हणून पेत्र म्हणतो, "ख्रिस्ती स्त्री जिने अविश्वासणाऱ्याबरोबर विवाह केला आहे, "स्त्रियांनो, तुम्हीही आपआपल्याला पतीच्या अधीन असा, ह्यासाठी की कोणी वचनाला अमान्य असले तरी तुमचे भीडस्तपणाचे निर्मल वर्तन पाहून ते वचनावाचून आपल्या स्त्रियांच्या वर्तनाने मिळवून घेतले जावे (१ले पेत्र ३:१२).

दाखले आणि अधिकार :

या दिवसात प्रेषितीय उदाहरणे, दाखले हे धार्मिक सराव चालू ठेवण्यासाठी योग्य माध्यम आहेत की नाही यावर मोठा मतभेद आहे. उदाहरणार्थ मंडळीचे परमेश्वराच्या पवित्र दिवशी प्रभूभोजन घेणे हे एकमेव बांधील उदाहरण आहे का?

सर्वप्रथम आपण साधा प्रश्न उचलू. काय नवीन करारातील दाखल्यांमध्ये अधिकाराची ताकद आहे अशी तात्त्विक संमती देतो काय? खालील बाब लक्षात घ्या.

१) प्रे.कृ.११मध्ये जेव्हा पेत्र यरूशलेम येथील भावांबरोबर यहुदीतर लोकांना मंदिरात प्रवेश करण्यासंबंधी वाद घालतो तेव्हा त्यांने कर्नेल्याच्या कुटुंबात आत्म्याने कसे कार्य केले या उदाहरणाचा आधार घेऊन ह्या लोकांना 'ख्रिस्ती' म्हणून नाव मिळाले याचा पुरावा देतो. यहुदी तर लोकांना कारणे म्हणजे देवाला प्रतिकार करणे (प्रेषित ११:१५-१७).

२) प्रेषितांची कृत्याच्या १५ व्या अध्यायात जेव्हा प्रश्न उपस्थित झाला की काय यहुदीतर लोकांना तारणासाठी पौल आणि बर्णबासाठी तसेच पेत्र ज्याने उदाहरणाद्वारे सिद्ध केले की देवाने कसे त्यांच्यामध्ये अद्भूत कार्य केले. सुंतेची गरज आहे काय? तेही मोशेच्या नियमाच्या अधीन न होता. अशा रितीने तारणासाठी सुंता ही बंधनकारक नव्हती (प्रेषित १५:४,६-१२) दाखले बंधनकारक असू शकतात (२ रे तिमथी १:१३)

प्रभू भोजनाच्या प्रश्नाकडे परत वळू या. आपण या निर्णयापर्यंत कसे येऊ शकतो की रविवारी प्रभूभोजन घेण्याचे उदाहरण हे एक बंधनकारक शिरस्ता आहे ? (प्रे.कृ. २०:७) उत्तर : नवीन कराराचा संपूर्ण संदर्भ (ते म्हणजे या खेरीज याच विषयावरील पवित्र शास्त्रातील माहिती) आम्हास प्रभू भोजन व आठवड्याचा पहिला दिवस याचा आध्यात्मिक संबंध दर्शवितो. सहभोजनाचा भाग, घटक (भाकर आणि द्राक्षरस) हे तारणाऱ्याच्या मरणाचे स्वरूप दाखवते (मत्तय २६:२६-२८) आणि आठवड्याचा पहिला दिवस त्याच्या पुनरूत्थानाचे स्मरण, आठवण देतो (योहान २०:१) अर्थात म्हणून रविवार प्रभू भोजनासाठी बंधनकारक दिवस बनला.

• • •

"जसा मी ख्रिस्ताचे अनुकरण करणारा आहे
तसे तुम्हीही माझे अनुकरण करणारे व्हा"
(१ ले करिंथ ११:१)

खोटे शिक्षक

- वेयन बैरियर

पवित्र शास्त्र खोट्या शिक्षकांचे ऐकण्याविषयी पुष्कळशा धोक्यांबद्दल मार्गदर्शन करते. त्यावेळी पौलाने खोटे शिक्षण देणाऱ्याबद्दल इफिसच्या प्राचीनांना समजावले होते.

"तुम्ही स्वत:कडे व ज्या कळपात पवित्र आत्म्याने तुम्हास अध्यक्ष करून ठेवले त्या सर्वांकडे लक्ष द्या. ह्यासाठी की देवाने जी मंडळी त्याने आपल्या रक्ताने स्वत:करिता मिळविली तिचे पालन तुम्ही करावे. मी गेल्यावर कळपाची दयामाया न करणारे क्रूर लांडगे तुम्हामध्ये शिरतील हे मी जाणून आहे. तुम्हापैकी काही माणसे उठून शिष्यांना आपल्यामागे ओढून घेण्यासाठी विपरीत गोष्टी बोलतील" (प्रेषितांची कृत्ये २०:२८-३०).

कळपातूनच खोट्या शिक्षकाचे निघणे, पहिल्या शतकाची समस्या होती आणि आजही समस्या आहे. ते आपली सेवा करणारे, उंच पदाला चाहणारे, धोका देणारे आणि सैतानाचे कुशल कारागीर आहेत. आज ते काही मूलभूत शिक्षणाला जे भावांना मानण्यासाठी कठीण वाटते. नवीन मंडळीमध्ये कित्येक विनाश आणि विघटन टाकण्याचे कारण बनतात. हे दाखवण्यासाठी की पवित्र शास्त्राचे स्पष्टीकरण करण्याची समज त्यांच्यामध्ये अधिक आहे. ते पवित्र शास्त्राची व्याख्या नवीन नवीन पद्धतीने करतात.

प्रेषित पेत्रानेही पहिल्याच शतकातील खोट्या शिक्षकाविषयी सावधान केले होते. "तर आपल्या लोकातही खोटे संदेष्टे होते तसे तुम्हातही खोटे शिक्षक होतील. ते विध्वसंक, पाखंडी मते गुप्तपणे प्रचारात आणतील. ज्या स्वामीने त्यांना विकत घेतले त्यालाही ते नाकारतील आणि आपणावर आकस्मित नाश ओढून घेतील. त्यांच्या कामातूर आचरणाचे अनुकरण पुष्कळ लोक करितील. त्यांच्यामुळे सत्यमार्गाची

निंदा होईल. ते लोभ धरून बनावट गोष्टी सांगतील आणि तुम्हावर पैसे मिळवितील, त्यांच्याकरिता नेमलेला दंड पहिल्यापासूनच विलंब करीत नाही आणि त्यांचा नाश डुलक्या घेत नाही" (पेत्राचे दुसरे पत्र २:१-३).

"ते निर्जल झरे, वादळाने उडविलेले धुके असे आहेत, त्याच्यासाठी धनंधकाराची काळोखी राखलेली आहे. भ्रमात असणाऱ्या लोकातून कोणी बाहेर पडले न पडले ते लोक त्यांना व्यर्थपणाच्या फुगीर गोष्टी सांगतात व दैहिक वासनांधीन करून त्यांना कामातुरपणाचे मोह घालितात. ते त्यांना स्वतंत्रतेचे वचन देतात आणि स्वत:तर भ्रष्टतेचे दास आहेत. कारण मनुष्य ज्याच्या कह्यात जातो त्याचा तो दासही बनतो"(पेत्राचे दुसरे पत्र २:१७-१९).

खोटा शिक्षक त्या ख्रिस्ती लोकांना जे सत्याने पवित्र शास्त्राचे अध्ययन न करणाऱ्यांच्या मागे सहज लागू शकतो. ते दिसण्यात फार प्रभावशाली आणि मजबूत दिसतात. त्यांना पुष्कळसे ज्ञान आणि विशेष समज असतो.

आम्हाला खोट्या शिक्षकाला ओळखण्यासाठी सावधान असायला पाहिजे आणि त्याची आवश्यकता आहे. जर आपण त्यांना ओळखू शकत नाही तर आम्ही आणि दुसरे लोक नाश पावू. पेत्राने खोटे शिक्षक आणि त्यांचे शिक्षण मानणाऱ्याच्या स्थितीचे वर्णन केले आहे.

"कारण नितीमत्वाचा मार्ग समजून आल्यानंतर आपणास दिलेल्या पवित्र आज्ञेकडे पाठ फिरवणे ह्यापेक्षा तो न समजणे ते त्यांच्यासाठी बरे होते" (पेत्राचे दुसरे पत्र २:२१).

• • •

खोटा शिक्षक त्या ख्रिस्ती लोकांना जे सत्याने पवित्र शास्त्राचे अध्ययन न करणाऱ्यांच्या मागे सहज लागू शकतो. ते दिसण्यात फार प्रभावशाली आणि मजबूत दिसतात. त्यांना पुष्कळसे ज्ञान आणि विशेष समज असतो.

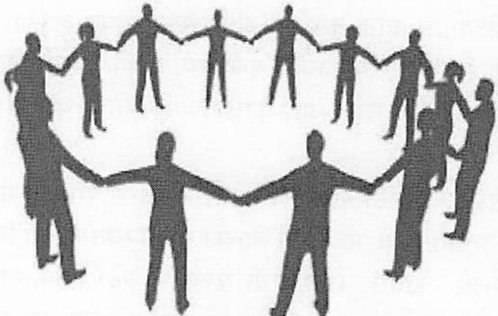

मंडळीचे महत्त्व

- विलियम वुडसन

एखाद्या विशेष गतिविधीमध्ये काहींची दुर्गति आणि भागीदारी सहज रितीने त्या गतिविधीशी जुळलेल्या महत्त्वाच्या अनुसार असते. जबरदस्ती येथपर्यंत की घरच्या कामामध्ये भागीदारीने माहिती होते की ते काम किती महत्त्वपूर्ण आहे. ही गोष्ट विशेष रूपात मंडळीवर लागू होते. उपासनेमध्ये ाग घेण्यासाठी कौटुंबिक शक्ती जबरदस्ती करत नाहीत. कारण यामध्ये काही वित्तीय प्रोत्साहन पण नाही. मंडळीमध्ये उत्साह आणि भागीदारीने माहीती होते की कोणासाठी ह्याचं काय महत्त्व आहे.

आपले जीवन आणि सेवेसोबत मंडळीच्या महत्त्वाला कसे ठरविल्या जाईल? कृपा करून लक्ष द्या की पवित्र शास्त्राने मंडळीला काय महत्त्व दिले होते किंवा आहे.

मंडळी परमेश्वरासाठी महत्त्वपूर्ण होती. ''यासाठी की, जो

युगादिकालाचा संकल्प त्याने आपल्या प्रभू ख्रिस्त येशूमध्ये सिद्धीस नेला आहे. त्याप्रमाणे देवाचे नानाविध ज्ञान स्वर्गातील अधिपती व अधिकारी यांना मंडळीच्याद्वारे आता कळावे" (इफिसकरास पत्र ३:११). हा वादा संदेष्टे आणि येशूच्या सेवाकार्यात पूर्ण रूपात प्रगट केला गेला आहे. मंडळी परमेश्वराचीच तशीच आहे कारण त्यानेच तिची योजना बनविली आहे.

मंडळी येशूसाठी महत्त्वपूर्ण होती. तो मरण पावला यासाठी की मंडळी अस्तित्वात यावी. मंडळीला त्याच्या रक्ताने स्वत:करिता मिळविली. (विकत घेतली होती). (प्रेषितांची कृत्ये २०:२८), इफिसकरास पत्र ५:२५,२६ "तोच शरीराचे म्हणजे मंडळीचे मस्तक आहे. (कलस्सैकरास पत्र १:१८) (इफिकरास पत्र १:२२). "कारण एकच देव आहे आणि देव व मानव यामध्ये ख्रिस्त येशू हा मनुष्य एकच मध्यस्थ आहे. (तिमथ्याला पहिले पत्र २:५, एफिसकरास पत्र २:१६). तो या जगातील प्रत्येक वस्तूंचा अंत होईपर्यंत मंडळीवर राज्य करेल. (करिंथकरास पहिले पत्र १५:२४-२८). आमच्या प्रभू येशू ख्रिस्तासाठी मंडळी सर्वात महत्त्वपूर्ण अशी आहे.

परमेश्वराच्या लोकांसाठी मंडळी महत्त्वपूर्ण आहे. त्यांचा देवाशी समेट केला गेला आहे. (इफिसकरास पत्र २:१६). ते जिवंत आणि सत्य परमेश्वराची सेवा करतात आणि त्याचा पूत्र येशू ह्याची स्वर्गातून येण्याची वाट पाहतात. (थेस्सलनीकाकरास पहिले पत्र १:९-१०). मंडळीमध्ये पक्की आशा ख्रिस्तात आढळते. (पेत्राचे पहिले पत्र १:३). मंडळीमध्ये परमेश्वराच्या स्वरूपात वाढण्यासाठी लक्षात घ्या की, प्रभू येशूच्या विचारात आणि कार्यात मंडळीला अधिक महत्त्व आहे. ह्यामध्ये आपण भाग घेणे महत्त्वाचे आहे.

• • •

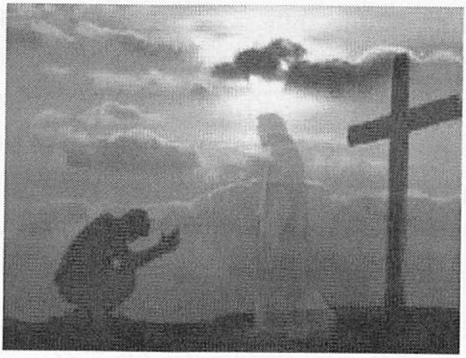

येशू ख्रिस्ताचा वधस्तंभ

- हैस जे. डेडरसेक

पौल या तथ्यावर जोर देतो की, वधस्तंभाच्या गोष्टींना ''ते ह्या युगातल्या अधिकाऱ्यातील कोणालाही कळले नव्हते, कारण यांना ते कळले असते तर त्यांनी गौरवाच्या प्रभूला वधस्तंभावर खिळले नसते'' (करिंथकरास पहिले पत्र २:८). येथे येशूच्या वधस्तंभाला सार्वभौतिक महत्त्व म्हणून दाखविण्यात आले आहे. परमेश्वराची बुद्धी सुटकेच्या योजनेत प्रगट केल्या गेलेली आहे. ज्यामध्ये येशू ख्रिस्ताचा मृत्यू ही निर्णायक घटना आणि तिचे पूर्ण होणे जे विश्वास ठेवलेल्यांना महिमा आणि आपल्या परिपूर्णतेत ईश्वरीय जीवन देणारे आहे.

पौलाचे कलस्सैकरास पत्र २:१४ मध्ये येशूच्या वधस्तंभाच्या प्रभावाला याच प्रकारे दाखविण्यात आले आहे. ''आपल्या विरुद्ध असलेले म्हणजे आपल्याला प्रतिकूल असलेले विधीचे ऋणपत्र त्याने खोडले व वधस्तंभाला खिळून त्याने ते रद्द केले.''

येशूने म्हटले, "जर कोणी माझा अनुयायी होऊ पाहतो तर त्याने आत्मत्याग करावा. आपला वधस्तंभ उचलून घ्यावा व मला अनुसरत राहावे" (मार्क ८:३४). आणि त्याला आपला वधस्तंभ उचलणे आवश्यक आहे (मत्तय १०:३८). (लूक १४:२७). पौल येशूच्या वधस्तंभाशिवाय दुसऱ्या गोष्टीमध्ये अभिमान मानत नव्हता (गलितकरास पत्र ६:१४). कारण त्याच्या सामर्थ्याने तो नवी उत्पत्ती बनला (गलतिकरास पत्र ६:१५). वधस्तंभावर खिळलेल्या, टांगलेल्या येशू ख्रिस्तामध्ये विश्वास ठेवणाऱ्यांसाठी व्यवस्थेनी पापापासून शरीराशी संबंध तोडणे आवश्यक आहे. जे ख्रिस्त येशूचे आहेत त्यांनी विकार व वासना ह्यांच्यासह देहस्वभाव वधस्तंभावर खिळला आहे (गलतीकरास पत्र ५:२४). त्याच्यासाठी बाप्तिस्मा येशूच्या मृत्यूमध्ये त्याच्या भागीदारीचे प्रतिक होते. हे आपल्याला ठाऊक आहे की हे पापाच्या आधीन असलेले शरीर नष्ट होऊन आपण ह्यापुढे पापाचे दास्य करू नये, म्हणून आपल्यातील जुना मनुष्य त्याच्याबरोबर वधस्तंभावर खिळला गेला (रोमकरास पत्र ६:६). यासाठी आम्हाला पूर्ण रितीने आज्ञा मानून आत्म्याच्या सामर्थ्याने जगायला पाहिजे (गलतीकरास पत्र ५:२५). पौल या गोष्टीला मानत होता की, मध्यस्थ हा एकाचा नसतो आणि देव तर एकच आहे (गलतीकरास पत्र ३:२०).

• • •

लहान चूक ???

देवाने मोशेला म्हटले, 'आपली काठी घे'
मग मोशेने हात उचलून त्या खडकावर दोनदा काठी मारली.
'खडकाला आज्ञा कर'
परंतु मोशेने लोकांना म्हटले
'खडकातून पाणी काढ.'
परंतु मोशेने त्या सामर्थ्यावर जे त्याने त्याच्या कृपेने दिले होते संशय केला.

पवित्रशास्त्र अध्ययन

- टॉम कैल्टन

तुम्ही पापाशी झगडून परेशान आहात काय? तुमचा पराजय तुमच्या विजयापासून मोठे आहे का? अडखळणं हे आहे की तुम्ही चुकीचे शस्त्र घेऊन झगडत असाल किंवा तुम्ही पापावर तोपर्यंत विजय मिळवू शकत नाही जोपर्यंत तुम्ही याचा सामना परमेश्वराच्या शस्त्र घेवून करत नाही.

इफिसकरास पत्राच्या सहाव्या अध्यायात दाखविलेले सर्व शस्त्र वाचविण्यासाठी आणि रक्षण करण्यासाठी ज्यामध्ये एकच शस्त्र हल्ला करण्यासाठी आहे, ''आत्म्याची तरवार जे परमेश्वराचे वचन आहे'' (वचन १७).

परीक्षा आणि पापाला कोण हरवू शकतो? शेवटी परमेश्वराचे वचनच आहे जे त्याला हरवू शकते. स्तोत्रकर्त्याने लिहिले आहे ''मी तुझ्याविरुद्ध पाप करू नये म्हणून मी आपल्या मनात तुझे वचन जपून ठेविले आहे'' (स्तोत्रसंहिता ११९:११). हे समजून की पवित्रशास्त्र पापाच्या

विरुद्ध एक जबरदस्त शस्त्र आहे. जितके आपण सत्य समजून घेऊ तितकीच आम्हाला पापाविरुद्ध लढायला शक्ती मिळेल.

कॉम्प्युटरवर काम करणारे लोक सहज रितीने GIGO चा उपयोग करतात. ज्याचा पूर्ण अर्थ "गाब्रेज इन गाब्रेज आऊट" आहे. कॅम्प्युटरमध्ये जे काही टाकल्या जाते त्यामधून तेच मिळू शकते. कॅम्प्युटरची प्रत्येक, बिघाड वास्तविक त्याच्या त्याच्या प्रोग्रामची बिघाड होते. जर तुम्ही यामध्ये चुकीची माहिती किंवा चुकीचे निर्देश टाकाल तर तुम्हाला याचे चुकीचे परिणामच मिळतील.

तीच गोष्ट आमच्या बुद्धीची, मनाची आहे. ज्याही गोष्टीला तुम्ही तुमच्या विचारात भरता तसाच तुमचा व्यवहार दिसू लागतो, नितीसूत्रे २३:७ याला याप्रकारे म्हणतो, "कारण तो आपल्या मनात घास मोजणाऱ्यासारखा आहे." आपल्या मनाला परमेश्वराच्या वचनाच्या सत्याने भरून घेतल्याने तुमचा व्यवहार पवित्र आणि भक्तिपूर्ण, भक्तीने भरलेला होऊन जाईल. जर तुम्ही तुमच्या मनाला दुसऱ्या गोष्टींनी भराल तर तसेच फळ मिळेल. मार्क ७:२१-२३ मध्ये परमेश्वराच्या सत्यतेला न भरणाऱ्या मनाच्या परिणामाला येशूने दाखवले आहे. "कारण आतून म्हणजे माणसाच्या अंत:करणातून वाईट विचार निघतात; जारकर्म, चोऱ्या, खून, व्यभिचार, लोभ, दुष्टपणा, कपट, कामातूरपणा, हेवा, शिव्यागाळी, अहंकार, मूर्खपणा, ह्या सर्व वाईट गोष्टी आतून बाहेर निघतात व माणसाला भ्रष्ट करितात."

• • •

पाप काय आहे ?

- जिम सुधीत

पाप काय आहे? आज कदाचितच कोणी याची गोष्ट करत असेल. याशिवाय लोकांची स्थिती ''आजारी'' किंवा ''रोगी'' दाखवल्या जाते.

परंतु पाप समाप्त झाले. वास्तविक जगाच्या सहिष्णु आणि अनुमोदक व्यवहाराने पापाला प्रोत्साहन मिळाले आहे आणि हे इतके वाढलेले आहे की मनुष्याच्या हृदयाला कर्करोगासारखा खात आहे.

पाप काय आहे? ''जो कोणी पाप करितो तो स्वैराचार करितो, कारण पाप स्वैराचार आहे'' (योहानाचे पहिले पत्र ३:४). पाप केवळ सरकारी कायद्याला तोडणे नाही. (रोमकरास पत्र १३:१,२). परंतु जसे की, पवित्र शास्त्रात लिहिले आहे, पाप परमेश्वराच्या नैतिक आणि आत्मिक नियमांना तोडने पण आहे. मनुष्याच्या अस्तित्वाच्या आरंभापासूनच हे नैतिक आणि आत्मिक नियम बरोबर आहेत.

परमेश्वर खोटे बोलणे, चोरी करणे, आळस, व्यभिचार, समलैंगिकता आणि अन्य अनैतिकता, लोभ, शोषण, हत्या यांची मनाई करतो आणि या सर्वांना म्हणतो, "परंतु भेकड, विश्वास न ठेवणारे, अमंगळ, खून करणारे जारकर्मी, चेटकी, मूर्तीपूजक व सर्व लबाड बोलणारे माणसे ह्याच्या वाट्यास अग्नीचे व गंधकाचे सरोवर येईल हेच ते दुसरे मरण आहे" (प्रकटीकरण २१:८).

• • •

पाप काय आहे? "जो कोणी पाप करितो तो स्वैराचार करितो, कारण पाप स्वैराचार आहे" (योहानाचे पहिले पत्र ३:४). पाप केवळ सरकारी कायद्याला तोडणे नाही.

(रोमकरास पत्र १३:१,२).

पान ४ वरून... **उत्तरे :**

१) हनन्या, मिशाएल, अजऱ्या (दानिएल १ : ६,७).

२) सोने, चांदी, पितळ, लोखंड आणि माती (दानिएल २:३१-३५).

३) शिंग, बासरी,सतार, सारंगी, विणा, पुंगी (दानिएल ३:५).

४) जांभळ्या रंगाचा पोशाख, सोन्याचा गोफ, तिघा अधिपतीला एक (दानिएल ५ : ७)

५) दानिएलावर हल्ला करणारे, त्यांची बायका-मुले (दानिएल ६:२४)

पवित्र शास्त्राचे शब्द तुमचे सामर्थ्य वाढविण्यास सहाय्यक

- फैंटर डी. नार्दर्न

पेत्राचे पहिले पत्र १:१-५ ''पेत्राकडून जो येशू ख्रिस्ताचा प्रेषित आहे त्या परदेशीयाच्या नावे जे पंत, गलतिया, कप्पदुकिया आशिया व बिथुनिया ह्यात यहुदी लोकातील देवपित्याच्या पूर्वज्ञानानुसार आत्म्याच्याद्वारे होत असलेल्या पवित्रकरणात राहण्यासाठी व त्यांच्यावर येशू ख्रिस्ताच्या रक्ताचे सिंचन होण्यासाठी निवडलेले जे परदेशवासी आहेत, त्यांना येशू ख्रिस्ताचा प्रेषित पेत्र ह्याच्याकडून तुम्हाला कृपा व शांती विपुल मिळोत. आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्ताचा देव पिता धन्यवादीत असो. जिवंत आशा प्राप्त होण्यासाठी आणि अविनाशी निर्मळ व अक्षय वचन मिळविण्यासाठी त्याने आपल्या महादयेनुसार येशू ख्रिस्ताच्या मृतातून पुनरूत्थानाच्याद्वारे आपल्याला पुन्हा जन्म दिला. जे तारण शेवटच्या काळी प्रगट होण्यास सिद्ध आहे, ते प्राप्त व्हावे म्हणून जे तुम्ही

देवाच्या शक्तीने विश्वासाच्या योगे रक्षिलेले आहा, त्या तुम्हासाठी ते वतन स्वर्गात राखून ठेवले आहे."

खाली दिलेल्या वचनामध्ये प्रयुक्त शब्दाचे अर्थ दिले आहेत, आशा आहे की ते हे उदाहरण समजून सांगण्यासाठी सहाय्यक होतील.

१) **परदेशवासी (यू:** Parepidemos) एखाद्या परक्या देशात राहणारे लोक. परमेश्वराचे लोक आपल्या अनंत निवासामध्ये जाणाऱ्या रस्त्यामध्ये जगात प्रवासी आहेत. आपले नागरिकत्व स्वर्गात आहे.

२) **पांगलेले (यू:** doas[pra) देशामध्ये पसरून. परमेश्वराचे लोक ज्याही देशात राहतात ते तेथे विश्वासू आहेत.

३) **निवडलेले, निवडल्या गेलेले (यू:** eklektos) (परमेश्वराद्वारे) निवडलेले. आपल्या कृपेने परमेश्वर विश्वास करणाऱ्यांना, आपला आशीर्वाद देण्यासाठी निवडतो.

४) **आज्ञांकित (यू:** kata) आधीन, मोठ्यापासून लहानापर्यंत विश्वास करणे, निवडल्यावर विश्वासू लोक परमेश्वराचे पूर्वज्ञान आणि इच्छेच्या अधीन सेवा करतात.

५) **पूर्वज्ञानानुसार (यू:** prognosis) भविष्याची माहिती होणे, विश्वास करणाऱ्या सर्व लोकांच्या भविष्याची परमेश्वराला आधीपासून माहिती आहे. पहा (मार्क १६:१५,१६)

६) **आत्म्याच्याद्वारे (यू:** en) परमेश्वराने आपल्या वचनाची आज्ञा पाळणाऱ्यासाठी तारण आणि पवित्र केल्या जाणे ठरविले आहे.

७) **पवित्र करणे (यू:** hagiasmo) शुद्ध आणि वेगळे केलेला. आज्ञाधारक विश्वासू लोकांना जगाच्या अशुद्धतेपासून येशूच्या रक्तामध्ये आपल्या विवेकाला धुवून घेतल्यास वेगळे केल्या जाते.

८) **च्यासाठी (यू:** eis) त्यासाठी त्या दिशेमध्ये प्राप्त करण्याचे लक्ष. शुद्ध झाल्यावर विश्वासू लोकांना त्या समुहामध्ये पाठविल्या जाते जे त्याच्या वचनाच्या गोष्टींना मानतात.

९) आज्ञा मानणे (यू: hupakoe) आपल्या स्वतःला कोणा दुसऱ्याच्या अधिकारामध्ये देणे. वरिष्ठ अधिकाऱ्याच्या आज्ञेमध्ये राहण्याचा सल्ला देत या शब्दाचा उपयोग सैनिक या अर्थामध्ये केला जात होता.

१०) आशा (यू: elpis) तारणाची आनंददायी आणि आत्मविश्वासाची आशा. ज्या प्रकारे एखाद्या कुटुंबामध्ये नवीन बाळाच्या जन्माची तयारी करत त्याच्यासाठी खोली तयार करणे आणि त्याच्यासाठी कपडे विकत घेणे आनंदाची जाणीव करते तसेच आपल्या तारणाची तयार करत एका ख्रिस्ती व्यक्तीची जीवंत आशा काम करते.

११) निर्मळ (यू: amarantos) डाग नसलेले स्वच्छ. वारसामध्ये मिळालेले ते स्थान कधीच घाणेरडे होणार नाही आणि परमेश्वराच्या उपासनेमध्ये त्यांना जाण्यासाठी काहीच अडखळण नाही.

• • •

जर कोणी ख्रिस्ताच्या ठायी आहे
तर तो नवी उत्पत्ति आहे; जुने ते होऊन गेले;
पाहा, ते नवे झाले आहे (करिंथकरास दुसरे पत्र ५:१७).

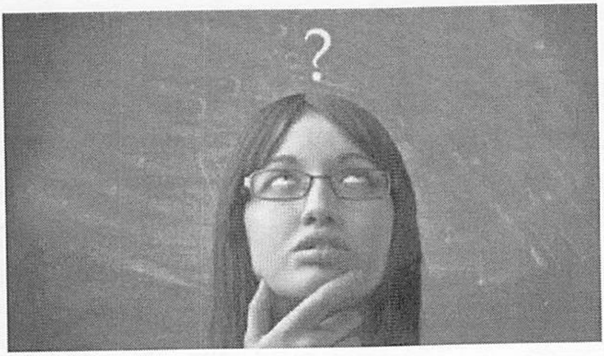

परमेश्वराच्या योजनेमध्ये यहुदी आणि अन्य जाती

- रॉयस फ्रेड्रीक

मनुष्यजातीसाठी आपली योजना पुढे ठेवण्यासाठी परमेश्वराने एक विशेष जात ''इस्त्राएल'' बनविली. ज्यांना यहुदी म्हटल्या जाते. अन्य जातीच्या लोकांना अन्य जाती किंवा केवळ जाती म्हटल्या जाते. निसंशयच इस्त्राएल परमेश्वराची निवडलेली जात किंवा वंश होता. परंतु त्यांच्याद्वारे सर्व जातीच्या लोकांना आशीर्वाद देण्याची गोष्ट केली गेली आहे.

जवळजवळ ४००० वर्षापूर्वी अन्य जातीबद्दल आब्राहमाला पाचारण मिळाले होते. ''परमेश्वराने अब्राहामास सांगितले, तू आपला देश, आपले नातेवाईक व आपल्या बापाचे घर सोडून मी दाखवीन त्या देशात जा. मी तुजपासून मोठे राष्ट्र, निर्माण करीन. मी तुला आशीर्वाद देईन, तुझे नाव मोठे करीन, तू आशीर्वादीत होशील. तुझे जे अनिष्ट चिंततील त्याचे मी अनिष्ट करीन. तुझ्याद्वारे पृथ्वीवरील सर्व कुळे आर्शीवादीत होतील'' (उत्पत्ती १२:१३). नंतर परमेश्वराने ही प्रतिज्ञा

पुन्हा केली. "तू माझा शब्द ऐकला म्हणून पृथ्वीवरची सर्व राष्ट्रे तुझ्या संततीद्वारे आशीर्वादीत होतील" (उत्पत्ती २२:१८).

अब्राहामाचा पूत्र इसहाकबरोबर अन्य जातीच्या संबंधित याच प्रतिज्ञेला पुन्हा म्हटले आहे, "मी आकाशातील ताऱ्याइतके तुझी संतती वाढवीन, हे सर्व देश तुझ्या संततीस देईन आणि पृथ्वीवरील सर्व राष्ट्रे तुझ्या संततीच्याद्वारे आशीर्वादीत होतील"(उत्पत्ती २६:४). जवळजवळ तीन हजार वर्ष आधी दाविदाने भविष्यवाणी केली होती "दिगंतरीचे सर्व जन परमेश्वराला स्मरून त्याच्याकडे वळतील" (स्तोत्रसंहिता २२:२७). आणि "हे प्रभू, तू उत्पन्न केलेली सर्व राष्ट्रे येऊन तुझ्या पाया पडतील, तुझ्या नावाचा महिमा गातील" (स्तोत्रसंहिता ८६:९). एका ठिकाणी आणखी तो म्हणतो, "अहो सर्व राष्ट्रांनो, परमेश्वराचे स्तवन करा, अहो सर्व लोकांनो त्याचे स्तवन करा" (स्तोत्रसंहिता ११७:१,२).

जवळ जवळ सत्ताविशे वर्षापूर्वी यशयाने भविष्यवाणी केली होती, "शेवटच्या दिवशी असे होईल की परमेश्वराच्या मंदिराचा डोंगर पर्वताच्या माथ्यावर स्थापन्यात येईल आणि सर्व डोंगराहून तो उंच होईल. त्याकडे सर्व राष्ट्रातील लोक लोटतील" (यशया २:२). "त्यासमयी असे होईल की राष्ट्रांकरिता ध्वजवंत उभारिलेल्या इशायाच्या धुमाऱ्याला राष्ट्रे शरण येतील; त्याचे निवासस्थान गौरवयुक्त होईल" (यशया ११:१०). "पहा हा माझा सेवक याला मी आधार आहे. पाहा हा माझा निवडलेला याजविषयी माझा जीव संतुष्ट आहे. याच्याठायी मी आपला आत्मा घातला आहे. तो राष्ट्रास न्याय प्राप्त करून देईल (यशया ४२:१). "मी परमेश्वराने न्यायानुसार तुला बोलविले आहे, मी तुझा हात धरिला आहे, तुला राखिले आहे, तू लोकांना करार व राष्ट्रांना प्रकाश देणारा असे मी तुला करीन.आंधळ्याचे डोळे उघडावे, बंदिशाळेतून बंदिवानास व अंधारात बसलेल्यास कारागृहातून बाहेर काढावे म्हणून मी असे करीन" (यशया ४२:६-७). तो परमेश्वर म्हणतो, याकोबाच्या वंशाचा उद्धार करावा.

इस्त्राएलाच्या रक्षिलेल्या लोकास परत आणावे म्हणून तू माझा सेवक व्हावे यात काही मोठेसे नाही तर मजकडून होणारे तारण तू दिगंतापर्यंत न्यावे म्हणून मी तुला राष्ट्राचा प्रकाश असा नेमितो(यशया ४९:६).

जवळजवळ सव्वीसशे वर्षापूर्वी दानिएलाने भविष्यवाणी केली होती, "तेव्हा मी रात्रीच्या दृष्टांतात पाहिले तो आकाशातील मेघावर आरूढ होऊन मानव पुत्रासारखा कोणी आला, तो त्या पुराणपुरुषाकडे आला व त्यास त्यांनी त्याच्या जवळ नेले. सर्व लोक, सर्व राष्ट्रे व सर्व भाषा बोलणारे लोक यांनी त्याची सेवा करावी म्हणून त्यास प्रभुत्व, वैभव व राज्यही दिली. त्याचे प्रभूत्व अक्षय व अढळ आहे" (दानिएल ७:१३-१४, दानिएल २:३५ आणि ४४ पण पहा.). अन्य जातीला हे आशीर्वाद येशू नावाच्या एका यहुदीमध्ये प्राप्त झाले. आपल्या आईद्वारे तो इशया आणि दाविदाच्या घराण्यामधून आला. जसे की मीखा ५:२ मध्ये भविष्यवाणी केल्या गेली, त्याचा जन्म बेथलेहेममध्ये झाला. जसे की स्तोत्रसंहितामध्ये भविष्यवाणी केल्या गेली होती, तो मरणातून जिवंत झाला. त्याने प्रेषितांची कृत्ये दुसऱ्या अध्यायामध्ये यहुदी पेन्टेकॉस्टच्या सणाच्या दिवशी आपल्या सार्वकालिक राज्य अर्थात मंडळीची स्थापना केली. पहिले तो यहुद्यांना आणि मग अन्य जातीला बोलावीत आहे की त्याच्या सुवार्तेला मानावे आणि तारण प्राप्त करून स्वर्गीय लोक बनावे (रोमकरास पत्र १:१६, ६:३-४, प्रेषितांची कृत्ये २:३८)

गर्दीपासून वेगळे होऊन चला....कारण

"...तेव्हा राजा आपल्या उजवीकडच्यास म्हणेल, अहो माझ्या पित्याचे आशीर्वादीतहो, या, जे राज्य जगाच्यापासून तुम्हाकरिता सिद्ध केले आहे ते वतन घ्या, कारण मी भूकेला होतो तेव्हा तुम्ही

• • •

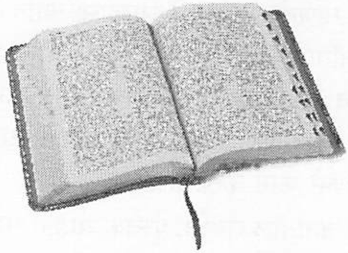

पवित्र शास्त्राविषयी थोडक्यात

- फ्रँकलिन कॅम्प

जो बायबलविषयी अभ्यास करतो त्याला काही गोष्टी काळजीपूर्वक विचार कराव्या लागतात. हे पुस्तक जे आपण अभ्यासत आहोत साधे नाही याचा दोन प्रकारे आपल्यावर परिणाम होऊ शकतो. योग्य प्रकारे अभ्यास करून ते अवलंबणे/ त्याचा अवलंब करणे जे आपल्या सार्वकालिक जीवनासाठी चांगले आहे. अयोग्य प्रकारे अभ्यास आपल्या आत्म्याचा नाश होण्यास कारण ठरू शकते.

पवित्र शास्त्र हे प्रत्येक माणसाचे पुस्तक आहे. ते कुणा एखाद्या समूहासाठी नाही. ते केवळ विशिष्ट माणसासाठीच नाही तर साधारण व्यक्तीसाठी ही आहे. विद्वान त्याचा अभ्यास करू शकतात पण ते कुणा विद्वानांनी लिहिलेले नाही.

वचनास कुणीही कधीही वाढवू शकत नाही. जो जास्त अभ्यास करेल ते वाढत जातात. बायबल असे पुस्तक आहे जे एखाद्याला सार्वकालिकतेकडे पाहण्याची योग्यता किंवा सक्षमता देते. बायबलच्या प्रेरणेचा उत्तम पुरावा त्याच्या आच्छादनामध्ये सापडतो. जोपर्यंत कुणी बायबलचा विद्यार्थी बनत नाही तोपर्यंत तो व्यक्ती उपयोगी ख्रिस्ती बनू शकत नाही.

मॅथ्यू हेन्री म्हणतो, "वचन हे आम्हास ज्योतिषी बनविण्यासाठी नाही तर संत बनविण्यासाठी लिहिले गेले. पौल तिमथ्यास वचन वाचण्यासाठी प्रेरित करतो तर यात आश्चर्य असे काही नाही. "सत्य वचन योग्यप्रकारे विभागणे" किंवा योग्य प्रकारे हाताळणे ह्याने तो देवासमोर योग्य प्रकारे काम करणारा ठरेल.

- पवित्र शास्त्र हे जगातील सर्वश्रेष्ठ पुस्तक आहे.ते समजण्यास उपयुक्त असून यात तुम्हास सत्य सापडते जे की इतर पुस्तकात मिळत नाही.
- पवित्र शास्त्र हे एकमेव पुस्तक आहे ज्यात देवाविषयी समाधानकारक जग, मानव, पाप, तारण, सेवा येथील आणि ह्यानंतरचे जीवन याविषयी वर्णन आढळते.
- पवित्र शास्त्र हे मानवाच्या चूका, मानवाच्या कमकुवतपणाबाबत संयमी आहे. ते मानवाच्या पापाबाबत कठोर आणि त्याच्या चांगुलपणा व आशेसाठी प्रामाणिक आहे.
- बायबलची माहिती असणे म्हणजे संपन्न असणे. बायबलचा अभ्यास करणे, माहिती घेणे, त्यावर विश्वास ठेवणे म्हणजे जीवनाचा शोध घेणे होय. बालबलचा अभ्यास करणे म्हणजे विद्वान होणे, त्याच्या आज्ञा पाळणे, सशक्त, सबल बनणे.
- बायबल माहीत असणे व त्याला योग्य प्रकारे एखाद्या व्यक्तीपर्यंत जाण्यासाठी उत्तम साधन आहे. एखाद्या माणसाला इंग्रजी, खगोलीय शास्त्र, साहित्य, संगीत, सामाजिक आणि तत्त्वज्ञान याविषयी माहीत असेल तरी जर एखाद्यास बायबल माहीत नसेल तर तो अयशस्वी आहे.
- जो बायबल माहिती करून घेण्यासाठी शोध घेतो तो त्यातील पुस्तके, त्यातील व्यक्तीरेखा ज्या पानागणिक उलगडत जातात त्यातील प्रकारांचा अभ्यास करतो, त्याचे सिद्धांत, त्यातील मुद्दे,

परिच्छेद वाक्य आणि शब्दांचा अभ्यास करतो हे आजीवन कार्य आहे.

- बायबल हे एक असे पुस्तक आहे जे अनेक दु:खापासून वाचवते. बर्मिंगहम अलाबामा येथील फिरत्या हॉटेलमधील गिडीयन्सच्याने बायबलच्या मलपृष्ठावर असे लिहिले आहे की, "ज्याने हे पुस्तक येथे ठेवले त्यास परमेश्वर आशीर्वाद देवो. मी एक एकवीस वर्षाची आईवडिलाविना असलेली तरुण स्त्री आहे. आज रात्री एक चुकीचे पाऊल उचलण्यापासून या पुस्तकाने मला वाचवले आहे. जसा मला या पुस्तकातून दिलासा मिळाला तसा पुढील वाचकास मिळो."
- सत्याची योग्य विभागणी करणे यापेक्षा महान सिद्धता, निपुणता जीवनात नाही. ती अशा प्रकारचा अभ्यास करण्यासाठी लागणारी त्यागाची किंमत आहे. कोणीही खऱ्या अर्थाने तोपर्यंत महान ठरू शकत नाही जोपर्यंत त्याला सत्य वचन माहीत नाही.
- जो कोणी या पुस्काचा अभ्यास करतो आणि कसे हाताळावे हे त्याला माहीत आहे. जो जगात सेवा करण्यासाठी, बक्षिसासाठी पात्र, योग्य आहे म्हणून पौल तिमथ्याला अभ्यास करण्यास कामकरी बनण्यास आणि देवाच्या पसंतीस उतरण्यासाठी शोध घेण्यास सांगतो यात आश्चर्य नाही. यापेक्षा अधिक महत्त्वाकांक्षा जगात नाही.
- बायबल हे एक आरसा आहे. ज्यात आपण स्वत:स बघू शकतो. तो एक असे अन्न आहे ज्याद्वारे आपणास शक्ती मिळते. एक दिवा ज्यात आपली वाट सापडते, एक प्रकारे हातोडा ज्यामुळे तोडू आणि जोडू शकतो, एक तलवार आहे ज्याद्वारे आपण लढू किंवा बचाव करू शकतो, रूजवू आणि वाढवू शकतो असे एक बी आहे आणि एक ध्येय ज्यामुळे आपण जिंकू शकतो.

जीवनात असे अनुभवच नाहीत ज्यात बायबलचा परिच्छेद नाही. आपणा सर्वास ह्या विचाराद्वारे वचनाचे एक मेहनती विद्यार्थी बनण्याची

प्रेरणा मिळो. जेणे करून जे खरे जीवन आहे ते मिळण्याचा मार्ग सापडेल.

(फ्रँकलिन कॅम्प (१९१५-१९९१) हे नावाजलेले सुवार्ता प्रचारक होते, पण त्यापेक्षा जास्त त्यांची ओळख बायबलचे कष्टाळू मेहनती विद्यार्थी म्हणून होती. ते जवळजवळ ५० वर्षे दिवसातून सहा तास बायबलचा अभ्यास करीत असत. त्यांनी जास्तीत जास्त प्रचार हा अमेरिकेमधील अलाबामा व जॉर्जिया या भागात केला.

"...जे वचन मी सांगितले, तेच शेवटल्या दिवशी त्याचा न्याय करील." (योहन १२:४८)

• • •

> पवित्र शास्त्र हे प्रत्येक माणसाचे पुस्तक आहे. ते कुणा एखाद्या समूहासाठी नाही. ते केवळ विशिष्ट माणसासाठीच नाही तर साधारण व्यक्तीसाठी ही आहे. विद्वान त्याचा अभ्यास करू शकतात पण ते कुणा विद्वानांनी लिहिलेले नाही.

उपासक

- सनी डेव्हिड

देवाने निर्माण केलेल्या सृष्टीत मनुष्य हा असा एकच प्राणी आहे. जो की त्याची उपासना करू शकतो. परमेश्वराने मनुष्याला फक्त शरीरच दिले नाही तर त्याला एक आत्मा व बुद्धी दिली आहे. त्यामुळे तो विचार करून ठरवू शकतो की आपल्या निर्माण कर्त्याची उपासना करावी की नाही. जेव्हा मनुष्य परमेश्वराची उपासना करण्याचा निश्चय करतो तेव्हा तो स्तुतीस व सन्मानास कारण ठरतो.

मनुष्य स्वभावत:च उपासना करणारा प्राणी आहे. तो कोणत्याही प्राण्याची किंवा वस्तुची उपासना करू इच्छितो आणि त्याने नेहमी तसेच केले आहे. जोपर्यंत ही सृष्टी अस्तित्वात आहे तोपर्यंत मनुष्य असाच करत रहाणार आहे. जगाच्या निर्मितीपासून आज पर्यंत मनुष्य अशा वस्तुसमोर झुकत आलेला आहे ज्याची आपण कल्पना करू शकतो की, सूर्य, चंद्र, तारे, दगड, नद्या तसेच अशा अनेक वस्तू आहे. अशा प्रकारे कारागिराद्वारे बनविलेल्या लाकडी व दगडी मूर्त्या समोर मनुष्य नेहमी झुकत आलेला आहे परंतु जर मनुष्य उपासना करू इच्छितो तर त्याने परमेश्वराचीच उपासना करायला पाहिजे ज्याने त्याला बनविले

आणि परमेश्वर अशाच उपासकाची उपासना मान्य करितो.

प्रभू येशूने शिकवितांना असे म्हटले की, "तरी खरे उपासक आत्म्याने व खरेपणाने पित्याची उपासना करितील अशी वेळ येत आहे. किंबहुना आलीच आहे. कारण आपले उपासक असे असावे अशीच पित्याची इच्छा आहे. देव आत्मा आहे आणि त्याच्या उपासकांनी त्याची उपासना आत्म्याने व खरेपणाने केली पाहिजे" (योहान ४:२२,२४) तर मनुष्याला फक्त उपासनाच करून चालत नाही तर ती उपासना देवाला मान्य असायला पाहिजे. म्हणजेच मनुष्याने उपासना आत्म्याने व खरेपणाने केली पाहिजे, जी की देवाला ग्रहनीय आहे.

आम्ही सर्व खऱ्या व जिवंत परमेश्वराचे ज्ञान प्राप्त करू शकतो

संपूर्ण सृष्टीचे लक्ष एकाच जग निर्मात्याकडे जाते. या गोष्टीचा नकार करता येत नाही आणि कोणता समजुतदार मनुष्य या गोष्टीचा नकार करू शकत नाही की ह्या सृष्टीचा जगाचा निर्माण करणारा आहे आणि आम्ही जाणतो की खरा व जिवंत परमेश्वरच ह्या सर्व वस्तूंचा बनविणारा आहे (उत्पत्ति १:१). "प्रारंभी देवाने आकाश व पृथ्वी ही उत्पन्न केली."

सर्व सृष्टी परमेश्वराने निर्माण केली आणि जर त्याला वाटते की मानवाने त्याच्या इच्छेप्रमाणे चालावे तर तो आपली इच्छा मनुष्यावर प्रगट करू शकतो आणि हे खरे आहे. पवित्र शास्त्राद्वारे हे काम त्याने केले. "या पुस्तकात लिहिली नाहीत अशी पुष्कळ दुसरी चिन्हे येशूने आपल्या शिष्यादेखता केली. येशू हा देवाचा पुत्र ख्रिस्त आहे असा तुम्ही विश्वास धरावा आणि विश्वास धरून तुम्हाला त्याच्या नावाने जीवन प्राप्त व्हावे म्हणून ही वर्णिली आहेत" (योहान २०:३०,३१). "प्रत्येक ईश्वरप्रेरित शास्त्रलेख, सदबोध, दोष दाखविणे सुधारणूक, नीतिशिक्षण ह्याकरिता उपयोगी आहे. ह्यासाठी की, देवाचा भक्त पूर्ण होऊन प्रत्येक चांगल्या कामासाठी सज्ज व्हावा"(२ तिमथी ३:१६,१७).

परमेश्वराने आपले वचन प्रगट केले आणि पवित्र शास्त्राद्वारे आम्हाला दिले. अशासाठी की मनुष्याने ते समजावे त्याचे मनन करून ते

ज्ञान प्राप्त करून घ्यावे. येशू ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांना सर्व सृष्टीला जाऊन सुवार्तेची घोषणा करण्याची आज्ञा दिली (मार्क १६:१५,१६). नंतर त्याने असे पण म्हटले की, जे धार्मिकतेचे भुकेले व तहानले आहे ते तृप्त होतील (मत्तय ५:६) आणि असे ही लिहिले आहे "जितक्यानी त्याचा स्वीकार केला तितक्यास म्हणजे त्याच्या नामावर विश्वास ठेवणाऱ्यास त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला (योहान १:१२).

जेव्हा मनुष्य परमेश्वराचे वचन वाचतो व त्याचा अभ्यास करतो तेव्हा त्याच्या मनात विश्वास निर्माण होतो (रोम १०: १७) आणि ज्ञान प्राप्त करून व विश्वास ठेवून मनुष्य जेव्हा आज्ञा पाळतो तर त्याचा परिणाम उद्धार होतो(प्रेषित २:३८, १७:३०, इब्री ११:६)

आज्ञा पाळून तारण प्राप्त केल्यानंतर प्रभू त्या मनुष्याला आपल्या मंडळीत सहभागी करून घेतो व त्याला ख्रिस्ती हे नाव प्राप्त होते किंवा त्याला ख्रिस्ती म्हणतात (प्रेषित २:४७, ११:२६)

ख्रिस्ताच्या मंडळीचा सभासद किंवा एक ख्रिस्ती व्यक्ती झाल्यानंतरच मनुष्य उपासकाच्या योग्य होतो की प्रभूने सांगितल्याप्रमाणे तो उपासना करू शकतो. त्याच्या पहिले पवित्रशास्त्रा प्रमाणे त्याची उपासना होवू शकत नाही. कारण लिहिले आहे. "आपल्याला ठाऊक आहे की देव पापिष्ट लोकांचे ऐकत नाही तर जो कोणी देवभक्त असून त्याच्या इच्छेप्रमाणे वर्ततो त्याचे तो ऐकतो (योहान ९:३१). लक्षात घ्या की, येथे दोन गोष्टीद्वारे प्रभू आमची प्रार्थना ऐकतो. पहिली मनुष्य परमेश्वराचा भक्त किंवा उपासक असावा आणि दुसरी तो परमेश्वराच्या इच्छेप्रमाणे चालणारा असावा. याचा अर्थ की त्याचा संबंध परमेश्वराशी सरळ असावा. तो एक ख्रिस्ती व ख्रिस्ताच्या मंडळीचा सदस्य असावा.

उपासनेचा स्वीकार होण्यासाठी ती योग्य ठिकाणी केली गेली पाहिजे. (ख्रिस्ताच्या मंडळीत) योग्य लोकांसंगती केली पाहिजे आणि त्या सर्व नियमांनी केली पाहिजे जशी की प्रभूने आज्ञा दिली आहे.

येथे संगीताला विशेष महत्त्व दिले जाते पण एक खरा ख्रिस्ती कधीच अशा प्रकारच्या, सांप्रदायी मंडळीत किंवा धार्मिक गटात जावून उपासना करू शकत नाही. कारण त्यांची उपासना खऱ्या उपासनेच्या

अगदी वेगळी असते.जिचे वर्णन आताच केले आहे. एक खरा ख्रिस्ती व्यक्ती ख्रिस्ताच्या मंडळीचा सभासद,पवित्र शास्त्राप्रमाणे कधीच शनिवारी उपासना करीत नाही व अशाप्रकारे तो कधीच अशा लोकांशी उपासना करीत नाही की जे पुस्तकात लिहिलेल्याप्रमाणे उपासना करतात किंवा जे संगीताच्या संगतीत गातात किंवा अशा मंडळीसंगती तो प्रार्थना करीत नाही जे दर रविवारी प्रभू भोजन घेत नाही आणि ज्यांचे दशांश किंवा दान चुकीच्या शिक्षणाकरिता प्रोत्साहीत करतात.त्याचा उपयोग चुकीच्या गोष्टींकरिता होतो. पौल असे म्हणतो,"अंधाराच्या निष्फळ कर्माचे भागीदार होऊ नका. इतकेच नव्हे तर त्यांचा प्रतिकार करा" (इफिस ५:११). योहान खोट्या प्रचारकांना संबोधीत करितो तो त्याच्या दुष्कर्माचा भागीदार होतो (२ योहान ११).

तसे पाहता उपासक हा परिपूर्ण व्यक्ती नाही परंतु याचा अर्थ असा नव्हे की या एका कारणामुळे तो त्याला वाटेल तसे जीवन जगू शकतो. जर तो प्रभूची उपासना करू इच्छितो तर त्याने आपल्या सर्व वाईट सवयी, वाईट व्यवहार सोडून दिले पाहिजे.कारण चांगले करणे कळत असून जो त्याप्रमाणे वागत नाही त्याला ते पाप आहे.प्रचारकांनी शुद्ध हृदय,स्वच्छ देह आणि आत्म्याच्या दिनतेने प्रभूची उपासना करण्याचा प्रयत्न केला पाहिजे.

आता तुम्ही कोणत्या प्रकारचे उपासक आहात? तुम्ही केव्हा उपासना करता? तुम्ही का उपासना करता? तुम्ही कोणाची उपासना करता? उपासक तर पुष्कळ आहे परंतु खरी उपासना करणारे फार कमी आहे. बहुतेक लोक एक तर अयोग्य व्यक्तीची उपासना करतात किंवा अयोग्य प्रकारे उपासना करतात म्हणून ही गोष्ट निश्चितपणे समजून घ्या की जेव्हा तुम्ही उपासना करता तेव्हा अशाच देवाची उपासना करा की जो त्यासाठी योग्य आहे आणि तुमची उपासना योग्य प्रकारची असावी जी प्रभूला आवडते.

• • •

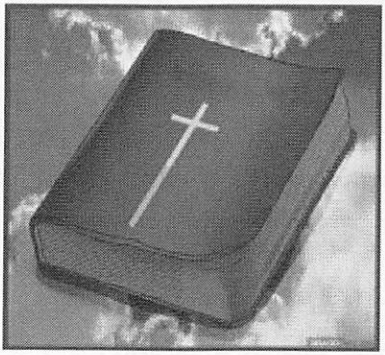

येशूचा शोध

- डेविड रोपर

पवित्र शास्त्र दर्शविते की, आरंभापासून परमेश्वराकडून तारणकर्त्याच्या येण्याची घोषणा करणे, त्याचा संकेत देणे आणि त्याच्या येण्याच्या तयारीचे आरंभ केल्यानंतर लोकांना त्याचा कोणत्या ना कोणत्या रूपात शोध राहिला आहे. जुन्या कराराच्या आरंभापासून नवीन कराराच्या अंतापर्यंत तुम्हाला पाहायला मिळेल की पवित्र शास्त्राच्या प्रत्येक पुस्तकात येशू आढळतो. जुन्या करारातील लोक त्याला अज्ञानतेमध्ये शोधीत होते. आपल्या समायातील लोकांना येशूने म्हटले, ''तुम्ही शास्त्रलेख शोधून पाहता कारण त्याच्याद्वारे तुम्हाला सार्वकालिक जीवन प्राप्त होईल असे तुम्हाला वाटते आणि तेच माझ्याविषयी साक्ष देणारे आहेत.''... (योहान ५:३९,४०). याचा अर्थ असा की परमेश्वराद्वारे दिल्या गेलेले वचन त्यावेळेस दिल्या गेलेले येशूच्या त्यांच्या शोधामध्ये प्रेरणेचे कारण होते.

योहान ४ थ्या अध्यायामध्ये शोमरोनी स्त्रीला जेव्हा माहीत झाले येशू हाच तो ख्रिस्त आहे ज्याची वाट त्यांचे वडील, आजोबा

पाहत मरण पावले होते. ती धावत जाऊन नगरात गेली आणि लोकांना सांगत होती की तिला ख्रिस्त भेटला आहे. जेव्हा तिची ही गोष्ट ऐकून ते प्रभूकडे आले, त्यांनीही विश्वास ठेवला की खरोखर हाच ख्रिस्त आहे. इतकेच नाही तर ते त्या स्त्रीला म्हणाले "आता तुझ्या बोलण्यावरूनच आम्ही विश्वास धरतो असे नाही, कारण आम्ही स्वत: ऐकले आहे व हा खचित खचित जगाचा तारणाचा आहे हे आम्हाला कळले आहे" (योहान ४:४२)

त्याच्या जन्मानंतर त्याच्या शोधात पूर्वेकडून आलेले विद्वान पण होते जे हे माहीत झाल्यावर की कोणत्या राजाचा जन्म झाला आहे, त्याच्या दर्शनाला गेले होते. त्यांनी आकाशामध्ये त्याचा तारा पाहिला होता. तो तारा त्यांच्या पुढे पुढे चालत होता आणि ते त्या ताऱ्याच्या मागे मागे चालत गेले, की याचा विचार करत की राजाचा जन्म राजाच्या घरातच झाला असेल. ते येरूशलेममध्ये विचारण्यासाठी राजाजवळ जाऊन पोहचले.

राजाच्या घरी त्याची माहिती न मिळाल्यामुळे राजाला भिती वाटली की त्याचा कोणी शत्रू तर उभा राहिला नाही. राजानेही बालक येशूचा शोध घेतला. ही गोष्ट वेगळी आहे की राजाने येशूचा शोध त्याला ठार मारण्यासाठी केला. येशूला ठार मारण्यासाठी तो यशस्वी झाला नाही, परंतु त्या ठिकाणचे दोन वर्षाचे किंवा त्याच्या जवळपास वयातील लेकरांना ठार मारून पुष्कळशा मातांची कोख उजाडली होती.

त्या देशातील काही मेंढपाळांनाही स्वर्गदुतांनी दर्शन देऊन सांगितले होते की,"...... तुमच्यासाठी आज दाविदाच्या गावात तारणारा जन्मला आहे; तो ख्रिस्त प्रभू आहे" (लूक २:११). हे लोक साधारण लोक होते आणि विद्वान पण नव्हते. स्वर्गदूताच्या गोष्टीकडून समजते की तारणारा त्यांच्यासाठी पण होता आणि स्वर्गदूतांची गोष्ट ऐकून त्यांना त्याचे दर्शन मिळाले आणि लोकांना या आनंदाची सुवार्ता सांगितली.

आम्ही पाहतो की, आरंभपासूनच येशूचा शोध पुष्कळशा रितीने

केल्या जात होता. खरे पाहिले असता त्याचे नाव ख्रिस्त, त्याला येशू हे नाव दिले होते. ख्रिस्ताचा अर्थ आहे की तो मनुष्याच्या तारणासाठी परमेश्वराचा निवडलेला असा आहे. पहा प्रेषितांची कृत्ये ४:१२ आणि येशूचा अर्थ आहे तारणारा. "स्वर्गदूतांनी योसेफाला सांगितले होते की, तिला पूत्र होईल आणि त्याचे नाव तू येशू असे ठेव. कारण तोच आपल्या प्रजेला त्यांच्या पापापासून तारील" (मत्तय १:२१) खरे पाहिले असता मनुष्याचा परमेश्वराबरोबर समेट करण्यासाठी अशा एका व्यक्तीची आवश्यकता होती.

सुवार्तेच्या आपल्या वृत्तांत योहान लिहितो की, "प्रारंभी शब्द होता, आणि शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होता." आणि तोच शब्द, वचन देहधारी होऊन आम्हामध्ये आला आणि तो शब्द, वचन आमच्यामध्ये राहिला. तो आपल्यामध्ये म्हणजे यहूदियामध्ये जे परमेश्वराचे लोक म्हटल्या जात होते, परंतु स्वकियांनी त्याचा स्वीकार केला नाही. योहान लिहितो की, "परंतु जितक्यांनी त्याचा स्वीकार केला तितक्यांना त्याने देवाची मुले होण्याचा अधिकार दिला." परमेश्वराची इच्छा अशी आहे की, लोकांनी त्याच्याबरोबर सहभागिता ठेवावी आणि त्या तारणाला शोधावे जे त्याने मनुष्यासाठी उपलब्ध केलेले आहे. परंतु सैतानाची सदैव हीच इच्छा राहिली आहे की मनुष्याचा समेट परमेश्वराबरोबर होऊ नये.

आम्ही पाहतो की, हेरोदाने ही येशूचा शोध केला होता. वास्तविक तो शोध त्याच्याकडून नव्हता तर सैतानाकडून होता. त्याने प्रयत्न तर केला होता परंतु असफल झाला, कारण तो चुकीच्या इच्छेने येशूचा शोध करत होता.

आजही लोक येशूचा शोध वेगवेगळ्या रितीने करीत आहेत. परंतु आज खरोखर येशूकडून आशीर्वाद मिळविण्यासाठी आम्हाला पवित्र शास्त्रातील त्या विद्वानांकडून शिकून येशूचा शोध करून आम्हालाही

त्यांच्या ओळीमध्ये उभे राहण्याची गरज आहे. लोक नाताळाच्या दिवसात एक तारा तयार करून हे दाखवण्याचा प्रयत्न करतात की ते पण येशूचा शोध करीत आहेत. परंतु प्रत्येक वर्षी ते पुन्हा त्या दिवशी तसे करून दाखवतात की तो त्यांना भेटला नाही.

वास्तविक आमच्या तारणासाठी येशूचे भेटणे अति आवश्यक आहे. जर आपण पूर्वीच्या विद्वानांना आदर्श बनवू ज्यांनी आकाशात एक अद्भूत तारा पाहिला होता तर आम्हाला दुसरीकडे कोठे न जाता परंतु त्याच्या पवित्र शास्त्रात शोधायला पाहिजे. पवित्र शास्त्र खरोखर अद्भूत आहे. ज्याप्रकारे तो तारा या गोष्टीसाठी वेगळा होता, की तो त्यांच्या पुढे पुढे चालत होता. याच्या मागे मागे चालता चालता त्यांना येशूचा पत्ता मिळाला होता. येशूचा पत्ता मिळाल्यावर त्यांनी त्याला तसेच दंडवत केले जसे एका राजाला केल्या जाणार होते. त्यांनी त्याला आणलेली भेटवस्तू, सोने, ऊद व गंधरस त्याला भेट दिली. त्याला त्यांचे दंडवत करणे ही पण दाखवते की, तो यासाठी योग्य आहे की लोक त्याच्यापुढे नमन करितील.

• • •

त्या देशातील काही मेंढपाळांनाही स्वर्गदुतांनी दर्शन देऊन सांगितले होते की,"...... तुमच्यासाठी आज दाविदाच्या गावात तारणारा जन्मला आहे; तो ख्रिस्त प्रभू आहे"

(लूक २:११).

जर कोणी ख्रिस्ताच्या ठायी आहे

- फ्रान्सिस डेव्हिड

प्रेषित पौलाने ख्रिस्ती लोकांना लिहून म्हटले होते, "म्हणून जर कोणी ख्रिस्ताच्या ठायी आहे तर तो नवी उत्पत्ती आहे; जुने ते होऊन गेले; पहा, ते नवे झाले आहे" (करिंथकरास दुसरे पत्र ५:१७). ज्या लोकांनी सुवार्तेच्या आज्ञेला मानून बाप्तिस्मा घेतला होता, ते लोक प्रभू येशूमध्ये नवीन बनले होते कारण त्यांनी पापमय जीवनाला बाप्तिस्म्याद्वारे पाण्याच्या कबरेमध्ये गाडले होते. या विषयी आपण रोमकरास पत्र ह्याच्या सहाव्या अध्यायामध्ये वाचतो. "आपण जितक्यांनी ख्रिस्त येशूमध्ये बाप्तिस्मा घेतला, तितक्यांनी त्याच्या मरणात बाप्तिस्मा घेतला, या विषयी तुम्ही अजान आहा काय ?" तर मग आपण त्या मरणातील बाप्तिस्माने त्याच्याबरोबर पुरले गेलो; ह्यासाठी की ज्याप्रमाणे ख्रिस्त पित्याच्या गौरवाने मेलेल्यातून उठला, त्याचप्रमाणे आपणही नवीन प्रकारच्या जीवनात चालावे कारण जर आपण त्याच्या मरणाच्या प्रतिरूपाने त्याच्याशी संयुक्त झालो आहो तर त्याच्या उठण्याच्याही प्रतिरूपाने त्याच्याशी संयुक्त होऊ."(रोमकरास पत्र ६:३-५)

जेव्हा कोणी एखादी व्यक्ती प्रभूची आज्ञा मानून बाप्तिस्मा घेते, तर त्याचे जीवन बदलून जाते. अर्थातच तो एक नवीन मनुष्य बनून जातो. आमचे जुने मनुष्यत्व समाप्त होऊ जाते आणि आम्ही एका नवीन जीवनाची सुरूवात करतो. प्रेषित पौल लिहितो "कारण जर तुम्ही देहस्वभावाप्रमाणे जगलात तर तुम्ही मरणार आहा, परंतु जर तुम्ही आत्म्याने शरीराची कर्मे ठार मारलीत तर जगाल" (रोमकरास पत्र ८:१३).

एक ख्रिस्ती व्यक्ती आपल्या जुन्या आचरणाचा जो जुना मनुष्य त्याचा त्याग करतो (इफिसकरास पत्र ४:२२) आणि तो आपल्या आत्मिक स्वभावामध्ये नवीन बनल्या जातो. कारण तो नवीन मनुष्यत्वाला धारण करतो. (वचन २२,२३)

कित्येक लोक येशूवर विश्वास ठेऊन बाप्तिस्मा तर घेतात परंतु त्यांच्या जीवनामध्ये काहीच बदल होत नाही. परमेश्वर या गोष्टीकडून प्रसन्न होत नाही आणि ह्याचे मुख्य कारण हे आहे की ते लोक खऱ्या हृदयाने येशूजवळ येत नाहीत. तसेच ते आपल्या जुन्या जीवनाला सोडू इच्छित नाही. मित्रहो, जर कोणी व्यक्ती बाप्तिस्मा घेतो तो आपल्या जुन्या घाणेरड्या कार्याला मारून टाकतो. प्रेषित पौलाने म्हटले होते, "म्हणून तुम्ही ख्रिस्ताबरोबर उठविले गेला आहा तर ख्रिस्त देवाच्या उजवीकडे जेथे बसला आहे, तेथल्या वरील गोष्टी मिळविण्याचा यत्न करा. वरील गोष्टीकडे मन लावा. पृथ्वीवरील गोष्टीकडे लावू नका. कारण तुम्ही मृत झाला आहा आणि तुमचे जीवन ख्रिस्ताबरोबर देवामध्ये गुप्त ठेवलेले आहे. आपले जीवन जो ख्रिस्त तो प्रगट केला जाईल तेव्हा तुम्हीही त्याच्याबरोबर गौरवात प्रगट केले जाल तर पृथ्वीवरील तुमचे अवयव म्हणजे जारकर्म, अमंगळपणा, कामवासना, कुवासना व लोभ ह्याला मूर्तीपूजा म्हणावे हे जीवे मारा." (कलस्सैकरास पत्र ३:१५)

ह्याच अध्यायात तो पुढे म्हणतो की, ख्रिस्ती बनण्याच्या आधी पहिले तुम्ही वाईटामध्ये जिवंत होता आणि वाईटाने भरलेले जीवन जगत होता. म्हणजे तुमचे जुने जीवन, क्रोध, संताप, दुष्टपणा, निंदा व शिवीगाळ ह्यांनी भरलेले होते; परंतु आता येशूचे शिष्य बनल्यामुळे तुमचे वाईटाने भरलेले जीवन समाप्त झालेले आहे (कलस्सैकरास पत्र ३:७-१०). आम्ही ह्या जगात राहतो म्हणून जगाच्या वाईटामध्ये भाग घेऊ शकत नाही. एक ख्रिस्ती व्यक्ती नेहमी हा प्रयत्न करतो की परमेश्वराच्या इच्छेप्रमाणे वागावे. योहानाने याप्रकारे लिहिले होते, "जगावर व जगातल्या गोष्टीवर प्रीती करू नका जर कोणी जगावर प्रीती करीत असेल तर त्याच्या ठायी पित्याची प्रीती नाही कारण जगात जे सर्व आहे ते म्हणजे देहाची वासना, डोळ्याची वासना व संसाराविषयीची फुशारकी ही पित्यापासून नाहीत तर जगापासून आहेत आणि जग व त्याची वासना नाहीशी होत आहेत, पण देवाच्या इच्छेप्रमाणे करणारा सर्वकाळ राहतो. (योहानाचे पहिले पत्र २:१५-१७).

आज जग वाईटाने भरलेले आहे. आमच्या चारही दिशेने खूप पुष्कळ वाईटपणा पाहायला मिळतो. लोक आध्यात्मिक गोष्टीमध्ये आपली रूची, आवड दाखवत नाहीत. धार्मिक गोष्टीवर काही लक्ष दिल्या जात नाही. पवित्र शास्त्रात आम्ही वाचतो की, फार पूर्वी ही भविष्यवाणी केल्या गेली होती. असा कठीण समय येईल की लोक अशा प्रकारच्या वाईट गोष्टीवर आपले मन लावतील. (तिमथ्याला दुसरे पत्र ३). चांगल्या नैतिक जीवनाला काही महत्त्व दिल्या जात नाही. व्यभिचार ही एक बाब होऊन गेली आहे. समलैंगिक संबंधाला काही वाईट गोष्ट समजत नाही, दारू पिणे एक लाईफ स्टाईल मानल्या जाते. वृद्ध लोकांना आदर, सन्मान दिल्या जात नाही. आईबापाची आज्ञा मानायला काही महत्त्व दिल्या जात नाही.आणखीही अशा अनेक वाईट गोष्टींना ज्या आपण आपल्या आजूबाजूला पाहतो. पवित्रशास्त्र ह्या सर्व वाईट गोष्टींचा विरोध करते.

प्रिय मित्रांनो, काय तुम्ही जुन्या मनुष्यत्वाला काढून टाकले आहे? जर नाही तर मी तुम्हाला दाखवू इच्छितो की तुम्ही येशूमध्ये एक नवी उत्पत्ती बनू शकता. त्याच्यावर विश्वास ठेवून, वाईटासाठी पश्चात्ताप करा व बाप्तिस्मा घ्या. (मार्क १६:१६, प्रेषितांची कृत्ये २:३८). तुमचे जीवन येशूमध्ये नवीन बनून जाईल.

• • •

> पवित्र शास्त्रात आम्ही वाचतो की, फार पूर्वी ही भविष्यवाणी केल्या गेली होती. असा कठीण समय येईल की लोक अशा प्रकारच्या वाईट गोष्टीवर आपले मन लावतील.
>
> (तिमथ्याला दुसरे पत्र ३)

काही न करण्याचे पाप

- जॉन स्टेसी

आमच्या जीवनात प्रत्येक दिवशी असा समय येतो जेव्हा परमेश्वर आम्हाला अशी संधी देतो की ज्यामध्ये आम्ही दुसऱ्यांना येशूबद्दल सांगू शकू. परंतु सहसा असे होते की, जर या सुवर्णसंधीचा लाभ उचलला नाही तर ते दुसऱ्यांदा भेटणार नाही. यामध्ये काही संशय नाही की एक ख्रिस्ती व्यक्ती आपल्या जीवनात एक फार मोठी चूक हीच करतो की तो आपल्या जीवनाद्वारे कोणालाही येशूजवळ आणत नाही. हा एक वास्तविक आध्यात्मिक धोका आहे आणि पुष्कळांच्या जीवनात तो आढळतो.

मत्तय २५:१-३० मध्ये येशूने लोकांना त्या व्यक्तीबद्दल सांगितले होते ज्याला एक हजार रूपये दिले होते या धनाचा आज हिशोब केला तर ते हजार रूपये जवळ जवळ ११,००० रूपयाचे होते. ह्या दाखल्यामध्ये आपण आणखी दोन सेवकाबद्दल वाचतो. ज्यांनी आपल्या स्वामीच्या लाभासाठी आपल्या पैशाचा उपयोग केला होता. परंतु ज्याला एक हजार मिळाले होते त्याने ते जमिनीमध्ये लपवून ठेवले आणि त्याचा उपयोग केला नाही. जेव्हा त्यांचा स्वामी परत आला आणि माहीत झाले की त्या

सेवकाने त्याच्यासाठी काहीच कमविले नाही तर त्याने म्हटले, "ह्या निरूपयोगी दासाला बाहेरील अंधारात टाका, जेथे रडणे व दात खाणे चालेल." ह्या दासाने हा पैसा दारू आणि वाईट गोष्टीमध्ये उडविला नव्हता परंतु त्याचा दोष हा होता की, जे एक हजार त्याच्या मालकाने त्याला दिले होते त्याकडून त्या पैशाकडून त्याने आपल्या स्वामीसाठी काहीच कमविले नव्हते. ह्या दृष्टांतावरून जो धडा आपल्याला समजतो तो हा आहे की जे काही आमच्याजवळ आहे ते सर्व परमेश्वराकडूनच मिळाले आहे. आम्ही आमच्या गुणांचा आणि वस्तूंचा आपल्या स्वामीसाठी उपयोग करावा. कारण आपल्याला माहीत आहे की तो एक दिवस परत येणार आहे आणि आमच्याकडून आमच्या जीवनाचा आणि त्या सर्व वस्तूंचा ज्या त्याने आम्हाला दिल्या आहेत हिशोब घेईल.

नंतर लूक १३:६-९ मध्ये आम्ही एका सुकलेल्या अंजीराच्या झाडाविषयी वाचतो. यामध्ये एका अशा व्यक्तीबद्दल वाचतो जो अंजीराच्या झाडावर फळ पाहावयास येतो परंतु त्यामध्ये फळ आढळत नाही म्हणून त्याने आपल्या सेवकाला म्हटले की काही वेळेसाठी ह्या वृक्षाची काळजी घे आणि जर ह्याला फळ आले नाही तर ते तोडून टाक. या झाडाला यासाठी तोडल्या जात नव्हते की त्याला कीड लागलेले फळ यायचे परंतु यासाठी तोडण्यात येत होते की, त्याला फळ येतच नव्हते. यावरून हा धडा मिळतो की न्यायाच्या दिवशी जर फळाशिवाय आम्ही परमेश्वरापुढे जाऊ तर यासाठी आम्ही दोषी ठरू. आम्ही काही न करण्याच्या कारणाने दोषी ठरू.

लूक १०:३०-३९ मध्ये प्रभूने चांगल्या शोमरोन्याचा दृष्टांत सांगितला आहे. या दृष्टांतामध्ये सांगितले आहे की काही लुटारूंनी एका मनुष्याला मारहाण केली आणि त्याचे कपडे काढून घेऊन त्याला अर्धमेला टाकून त्याचे सर्वकाही लुटून त्याला रस्त्यात फेकून निघून गेले. पुढे आम्ही वाचतो की, त्याच वाटेने एक याजक आणि लेवी जात होते. त्यांनी त्या संकटामध्ये पडलेल्या व्यक्तीला पाहिले परंतु त्याची काही

मदत केली नाही. हे लोक दुसऱ्या लोकांपेक्षा वेगळे होते. परंतु मग आम्ही त्या चांगल्या शोमरोन्याविषयी वाचतो. जो तेथे थांबून त्या मनुष्याजवळ गेला आणि प्रत्येक प्रकारे त्याची मदत केली. आम्ही कामी याजक आणि लेवीबद्दल वाचतो, आम्हाला माहिती मिळते की त्यांनी त्याला मारहाण केली नव्हती आणि त्याचे काही वाईट केले नव्हते परंतु त्यांचा दोष हा होता की त्यांनी काहीच केले नाही ज्याकडून दु:खात पडलेल्याला मदत मिळेल. हे दोघे (याजक आणि लेवी) काही न करण्याच्या पापाचे दोषी होते. ज्या शोमरोन्याने त्या व्यक्तीची मदत केली होती, त्याच्यासाठी येशूने म्हटले की तो एक चांगला शेजारी आहे.

आम्हाला हा विचार करायचा नाही की काही न करण्यासाठी आम्ही दोषी ठरणार नाही. योकोबाचे पत्र १:२२ दाखवते की, "वचनाप्रमाणे आचरण करणारे असा, केवळ ऐकणारे असू नका, अशाने तुम्ही स्वत:ची फसवणूक करिता." जेव्हा तुम्ही प्रभूच्यासमोर न्यायाच्या दिवशी उभे राहाल तेव्हा हेच वचन न्यायाच्या दिवशी पुष्कळशा लोकांना दोषी ठरवेल हे पण लक्षात ठेवा की याकोबाचे पत्र ४:१७ मध्ये याकोब दाखवतो की, "चांगले करणे कळत असून जो ते करीत नाही त्याचे ते पाप आहे."

• • •

गर्दीपासून वेगळे व्हायला तयार व्हा :

"अरूंद दरवाज्याने आत जा. कारण नाशाकडे जाण्याचा दरवाजा रूंद व मार्ग पसरट आहे आणि त्यातून आत जाणारे पुष्कळ आहेत. परंतु जीवनाकडे जाण्याचा दरवाजा अरूद व मार्ग संकोचित आहे आणि ज्यांना तो सापडतो ते थोडके आहेत." (मत्तय ७:१३-१४)

गर्भपात-एक ख्रिस्ती व्यक्तीच्या नजरेत

- माईकल एल. किंग

आम्हाला आठवण असायला पाहिजे की, आम्हाला हे जीवन परमेश्वराकडून दानाच्या रूपात मिळाले आहे (प्रेषितांची कृत्ये १७:२५). आम्हाला "देवाच्या प्रतिरूपाचे बनविले आहे" (उत्पत्ती १:२६). यासाठी की मानवी जीवन अन्य सर्व जीवापेक्षा श्रेष्ठ आहे. याच घोषणेमुळे मनुष्याचा देवाबरोबर संबंध आहे. या कारणाने कधीही मनुष्याला आपल्या मित्र मनुष्याचा वध करण्याचा अधिकार दिला गेला नाही. कारण त्याला देवाच्या प्रतिरूपाचा (उत्पत्ती ९:६) रचल्या गेले आहे.

जीवनाच्या पवित्रतेच्या विषयामध्ये येशूने पृथ्वीच्या लोकांना वाचविण्यासाठी स्वर्गाची सर्वात उत्तम वस्तू अर्थातच आपल्या प्राणाला देऊन हे दाखवले आहे. (योहान ३:१६, योहानाचे पहिले पत्र ३:१६). प्रत्येकासाठी ही आज्ञा की तो सुवार्ता ऐकून तारण पावेल हे सिद्ध करते की परमेश्वर एका प्राणाला किती महत्त्व देतो. (मार्क १६:१५,१६)

पवित्र शास्त्रामध्ये जन्माच्या आधी व जन्माच्या नंतर काही अंतर केल्या गेले नाही. परमेश्वराने यिर्मयाला म्हटले, "मी तुला गर्भाशयात घडविले त्यापूर्वी तू मला ठाऊक होतास तू उदरातून निघाल्यापूर्वी मी तुला पवित्र केले. मी तुला राष्ट्राचा संदेष्टा नेमिले आहे" (यिर्मया १:५). आमच्या प्रभूची आई मरियाने अलीशबेला अभिवादन केले तेव्हा योहान बाप्तिस्मा देणाऱ्याने आपल्या आईच्या पोटात उडी मारली. (लूक १:४१).

दाविद राजा म्हणतो की, "भयप्रद व अद्‌भूत रितीने माझी घडण झाली आहे. म्हणून मी तुझे उपकार स्मरण करितो, तुझी कृत्ये अद्‌भूत आहेत हे माझा जीव पूर्णपणे जाणून आहे. मी गुप्त स्थळी निर्माण होत असता आणि पृथ्वीच्या अधोभागी विलक्षण प्रकारे माझी घडण होत

असतांना माझी आकृती तुला गुप्त नव्हती. मी गर्भात पिंडरूपाने असतांना तुझ्या नेत्रांनी मला पाहिले आणि माझा एकही दिवस उगवण्यापूर्वी ते सर्व तुझ्या वहीत नमूद करून ठेविले होते" (स्तोत्रसंहिता १३९:१४-१६).

पौलाने चेतावनी दिली की, "तुम्ही कोणीही आपलेच हित पाहू नका, तर दुसऱ्याचेही पहा. (फिलिप्पैकरास पत्र २:४) गर्भपाताचा आधार स्वार्थच आहे आणि पाप आहे.

• • •

जीवनाच्या पवित्रतेच्या विषयामध्ये येशूने पृथ्वीच्या लोकांना वाचविण्यासाठी स्वर्गाची सर्वात उत्तम वस्तू अर्थातच आपल्या प्राणाला देऊन हे दाखवले आहे. (योहान ३:१६, योहानाचे पहिले पत्र ३:१६).

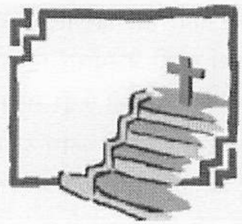

देवाची शस्त्रसामग्री

- जॉन गिपसन

पवित्र शास्त्र, सैतानाला ठकविणारा (प्रकटीकरण १२:९) खोटा, लबाड (योहान ८:४४), वर्चस्व गाजविणारा (दुसरे करिंथकरास पत्र २:११), चतूर (करिंथकरास दुसरे पत्र ११:३), दुष्ट (योहानाचे पहिले पत्र २:१३), गर्वाने फुगलेला(तिमथ्याला पहिले पत्र ३:६), अधिपति (इफिसकरास पत्र २:२), नाश करणारा (लूक ८:१२) आणि देवाचा विरोधी (पेत्राचे पहिले पत्र ५:८) दाखवते.

सैतानाच्या शक्ती आणि प्रभावापासून वाचण्यासाठी आम्हाला वारंवार चेतावनी दिल्या गेली आहे. जर सैतानाची गोष्ट ऐकू तर सदा सर्वदासाठी आमचा नाश होईल आणि आम्ही सदा सर्वदासाठी नरकामध्ये जाऊ. परंतु पुन्हा ''शरीर आणि रक्त''च्या कारणाने सैतान जरी आमच्यापेक्षा शक्तीमान आहे तर पुन्हा परमेश्वराच्या मार्गदर्शनाखाली आम्ही सैतानाबरोबर लढण्यासाठी देवाच्या निर्देशनाला मानू या. जे इफिसकरास पत्र ६:१०-१८ मध्ये दाखविले आहे. पौल म्हणतो, ''शेवटी प्रभूमध्ये व त्याच्या प्रभावी सामर्थ्याने बलवान होत जा. सैतानाच्या डावपेचापुढे तुम्हाला टिकाव धरता यावा म्हणून देवाची शस्त्र सामग्री धारण करा. कारण आपले झगडणे रक्तमांसाबरोबर नव्हे, तर सत्तांबरोबर, अधिकाऱ्याबरोबर संध्याच्या काळोखातील जगाच्या अधिपतीबरोबर,

आकाशातील दुरात्म्याबरोबर आहे. ह्या कारणास्तव तुम्हाला वाईट दिवसात प्रतिकार करता यावा व सर्व काही केल्यावर टिकाव धरता यावा म्हणून देवाची शस्त्रसामग्री घ्या तर मग आपली कंबर सत्याने कसा. नीतिमत्वाचे उरस्त्राण धारण करा, शांतीच्या सुवार्तेने लाभलेली सिद्धता पायी चढवा आणि ह्या सर्वांबरोबरच जिच्या योगे त्या दुष्टाचे सगळे जळते बाण तुम्हाला विझविता येतील, ती विश्वासाची ढाल हाती घ्या व उभे रहा. तारणाचे शिरस्त्राण व आत्म्याची तरवार म्हणजे देवाचे वचन, ही घ्या; सर्व प्रकारची प्रार्थना व विनवणी करा. सर्व प्रसंगी आत्म्याच्या प्रेरणेने प्रार्थना करा आणि ह्या कामी पूर्ण तत्परतेने व सर्व पवित्र जनासाठी विनवणी करीत जागृत रहा.''

हत्या, व्यभिचार, लेकरांवर अत्याचार, विनाश, युद्ध, घृणा, मूर्तीपूजा, नशा ह्यासारख्या सैतानाच्या कामगिरीला सर्व ठिकाणी पाहायला मिळते. मनुष्य ह्या समस्यावर नियंत्रण करण्याचा प्रयत्न तर करतो परंतु त्याचा काही निकाल लागत नाही. यावर नियंत्रण करण्यासाठी फार सोप्या शस्त्र सामग्रीची आवश्यकता आहे. ही शस्त्रसामग्री देवाकडून आहे म्हणून ही शस्त्रसामग्री शक्तीशाली आणि परिणमाकारक आहे. हे शस्त्र आहे सत्य, चांगुलपणा, शांतीच्या सुवार्तेची तयारी, विश्वास, तारण, परमेश्वराचे वचन, प्रार्थना, संयम आणि सावधानी.

जर आम्ही देवावर आणि त्याच्या सामर्थ्यावर विश्वास ठेऊ तर सैतानाला हरवू शकतो. केवळ ह्याच विश्वासाने आम्हाला विजयाचा भरवसा मिळू शकतो.

ही गोष्ट ठीक आहे की आज प्रत्येक प्रकारच्या शिक्षणाची लाट वाहत आहे ज्यामुळे पुष्कळशा लोकांच्या मनात खळबळ होऊन जाते. माझा सल्ला आहे की तुमच्या विचाराला आणि समज ह्यांना बाजूला ठेवा आणि पवित्र शास्त्राचे अध्ययन करा. या आणि पहा की पवित्र शास्त्र काय सांगते. ''मग परमेश्वर देव बोलला, मनुष्य एकटा असावा हे बरे

नाही तर त्याच्यासाठी अनुरूप सहाय्यक मी करीन." (उत्पत्ती २:१८) यासाठी त्याने विवाहसंस्था स्थापन केली व त्याला आदरनीय केले. (इब्री लोकास पत्र १३:४) पौलाने मानले की लग्न देवाची रचना आहे आणि हे "चांगले" आहे. (तिमथ्याला पहिले पत्र ४:४). हे परमेश्वराच्या शस्त्राची कामगिरी आहे म्हणून यावरून मनुष्याला काहीच अधिकार नाही की तो त्याच्या समजुतीने ह्याला भंग करेल. म्हणून (मत्तय १९:६). आरंभापासूनच देव सुटपत्राच्या बाजूने नव्हता परंतु मनुष्याच्या कठोर मनाच्या कारणाने त्याने सुटपत्राची परवानगी दिली (मत्तय १९:७-८). विवाहाच्या संबंधाला बिगडविण्याची अनुमति दिली नाही. या संबंधाला तोडण्यासाठी केवळ दोनच कारण होते. ज्यामध्ये तर एक मृत्यू आहे. (रोमकरास पत्र ७:२) आणि दुसरा व्यभिचार. (मत्तय १९:९). या संबंधाला खराब करणे एक पाप आहे आणि दुसऱ्यांदा लग्न करणे हे दुसरे पाप आहे.

मत्तय १९:३-९ आणि मत्तय ५:३१-३२ मध्ये दुसरे लग्न करणे संबंधी पूर्ण विस्तारामध्ये सांगितले आहे. सोप्या रितीने जर कोणी पतीपत्नी वर दिल्या गेलेल्या कारणाने (व्यभिचार) सूटपत्र करून घेतो तर ते दुसऱ्यांदा लग्न करण्याचा अधिकार मागत आहेत. त्यांना एकटे राहिले पाहिजे नाहीतर ते दुसऱ्यासोबत राहून व्यभिचार करतील. ज्याचा त्यांना अधिकार नाही. व्यभिचाराचा सरळ अर्थ आहे "अवैध शारीरिक संबंध". अवैधचा अर्थ येथे देवाच्या नियमाच्या विरुद्ध आहे. वर दाखविलेल्या वचनाने आम्हाला माहिती मिळते की, एकाने दुसऱ्याविरुद्ध व्यभिचार केला आहे तर "पीडित" पक्षाला लग्न करायची मोकळीक आहे. पुष्कळशा बाबींमध्ये व्यभिचार आणि आत्म्याच्या विनाशाकडे जाण्याऐवजी चूक सुधारून विवाहाला कायम ठेवणे सोपे होते (करिंथकरास पहिले पत्र ६:९).

• • •

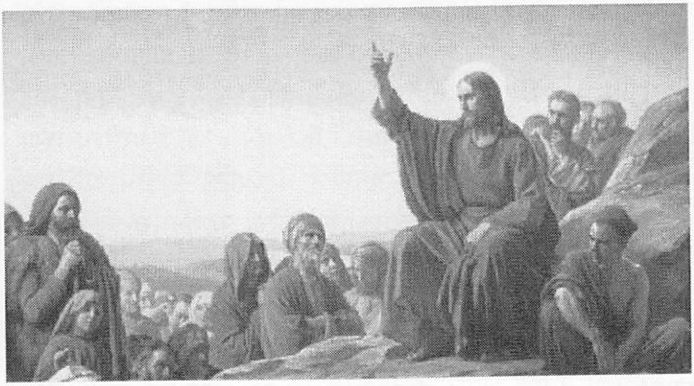

येशू कशासाठी आला ?

- जॉन एल. व्हीडर

पवित्र शास्त्र सांगते की, प्रारंभी येशू परमेश्वराबरोबर होता. ''प्रारंभी शब्द होता, आणि शब्द देवासह होता आणि शब्द देव होता, तोच प्रारंभी देवासह होता. सर्व काही त्याच्याद्वारे झाले. जे काही झाले ते त्याच्यावाचून झाले नाही. त्याच्याठायी जीवन होते व ते जीवन मनुष्यमात्राचा प्रकाश होते. तो प्रकाश अंधारात प्रकाशतो तरी अंधाराने त्याला ग्रासले नाही'' (योहान १:१-५). १४ व्या वचनात आम्हाला माहिती मिळते की, ''शब्द देही झाला आणि त्याने आम्हामध्ये वस्ती केली आणि आम्ही त्याचे गौरव पाहिले. ते पित्यापासून आलेल्या एकुलत्या एकाचे गौरव असावे असे अनुग्रह व सत्य ह्यांनी परिपूर्ण होते.'' या वचनामध्ये आम्हाला माहिती होते की ते वचन देहधारी झाले आणि आमच्यामध्ये राहिले. स्पष्टपणे हे येशूसाठीच लिहिल्या गेले आहे आणि पुन्हा पवित्र शास्त्र सांगते की, ''तो देवाच्या स्वरूपाचा असूनही देवाच्या बरोबरीचे असणे हा लाभ आहे असे त्याने मानले नाही, तर त्याने स्वत:ला रिक्त केले म्हणजे मनुष्याच्या प्रतिरूपाचे होऊन दासाचे स्वरूप

धारण केले आणि मनुष्य प्रकृतीचे असे होऊन त्याने मरण आणि तेही वधस्तंभावरचे मरण सोसले. येथपर्यंत आज्ञापालन करून त्याने स्वत:ला लीन केले. ह्यामुळे देवाने त्याला अत्युच्च केले आणि सर्व नावापेक्षा जे श्रेष्ठ नाव ते त्याला दिले. ह्यात हेतू हा की स्वर्गात पृथ्वीवर व पृथ्वीखाली प्रत्येक गुडघा येशूच्या नावाने टेकला जावा आणि देवपित्याच्या गौरवासाठी प्रत्येक जिभेने येशू ख्रिस्त हा प्रभू आहे असे कबूल करावे. (फिलिप्पैकरास पत्र २:६-११)

या पृथ्वीवर येण्याआधी जेव्हा पिता परमेश्वराबरोबर इतके उंच पद होते तेव्हा ते इतके मोठे पद सोडून येशू पृथ्वीवर का आला होता? पवित्र शास्त्र याचे सुंदर उत्तर देते, येशू परमेश्वराच्या महान प्रेमाला दाखवायला या जगात आमच्याजवळ आला. कारण "देवाने जगावर एवढी प्रीती केली की त्याने आपला एकुलता एक पुत्र दिला, अशासाठी की जो कोणी त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याचा नाश होऊ नये तर त्याला सार्वकालिक जीवन प्राप्त व्हावे. देवाने आपल्या पुत्राला जगाचा न्यायनिवाडा करण्यासाठी नव्हे तर त्याच्याद्वारे जगाचे तारण व्हावे म्हणून पाठविले. जो त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याच्यावर न्यायनिवाड्याचा प्रसंग येत नाही. जो विश्वास ठेवीत नाही त्याचा न्यायनिवाडा होऊन चुकला आहे. कारण त्याने देवाच्या एकुलत्या एक पुत्राच्या नावावर विश्वास ठेवला नाही. निवाडा हाच आहे की जगात प्रकाश आला आहे आणि मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधाराची आवड धरली. कारण त्यांची कृत्ये दुष्ट होती. कारण जो कोणी वाईट कृत्ये करतो तो प्रकाशाचा द्वेष करितो आणि आपली कृत्ये उघडकीस येऊ नये म्हणून प्रकाशाकडे येत नाही; परंतु जो सत्य आचरितो तो प्रकाशाकडे येतो. ह्यासाठी की आपली कृत्ये देवाच्या ठायी केलेली आहेत हे उघड व्हावे" (योहान ३:१६-२१). येशूच्या येण्यानेच आम्हाला परमेश्वराच्या प्रेमाची उमज आली. त्याच्या येण्याने मनुष्य आणि त्याच्या कामाचे सत्यही समोर आले. येशूने म्हटले "जी कृत्ये दुसऱ्या कोणी केली नाहीत ती मी त्याच्यामध्ये केली नसती

तर त्यांच्याकडे पाप नसते, परंतु आता त्यांनी मला व माझ्या पित्यालाही पाहिले आहे व आमचा द्वेष केला आहे." (योहान १५:२४). येशू आला यासाठी मनुष्य आपल्या कामासाठी स्वत: जबाबदार आहे. त्याच्याजवळ काहीच कारणे नाही. तो मनुष्याच्या मार्गात प्रकाश टाकायला आला आहे.

येशूने म्हटले, "...... निरोग्यांना वैद्याची गरज नाही तर दुखणाइतकांना आहे. मला दया पाहिजे, यज्ञ नको. ह्याचा अर्थ काय हे जाऊन शिका, कारण नितिमानांना नव्हे तर पापी लोकांना बोलाविण्यासाठी मी आलो आहे. (मत्तय ९:१२,१३) तर मग स्पष्ट आहे येशूचा पृथ्वीवर येण्याचा उद्देश पापी लोकांना पश्चात्ताप करून बोलावण्याचा होता. परमेश्वराने मनुष्याला पवित्र अवस्थेमध्ये निर्माण केले होते. परंतु मनुष्य पापी बनला. खरोखर जलप्रलयाआधी "देवाने पाहिले की पृथ्वीवर मानवाची दुष्टाई फार आहे, त्यांच्या मनातील येणाऱ्या विचारांच्या सर्व कल्पना केवळ एकसारख्या वाईट असतात असे परमेश्वराने पाहिले." (उत्पत्ती ६:५) यासाठी मनुष्याच्या वाईटाला नष्ट करण्यासाठी जलप्रलय आणावा लागला. प्रेषित पेत्राने जलप्रलयाची गोष्ट करून मनुष्याच्या विनाशाची गोष्ट सांगितली आणि म्हटले, "कित्येक ज्याला विलंब म्हणून म्हणतात तसा विलंब प्रभू आपल्या वचनाविषयी करीत नाही, तर तो तुमचे धीराने सहन करितो, कोणाचा नाश व्हावा अशी त्याची इच्छा नाही तर सर्वांनी पश्चात्ताप करावा अशी आहे. (पेत्राचे दुसरे पत्र ३:१९) संपूर्ण पृथ्वीवर सर्व प्रकारच्या वाईटाला पाहून परमेश्वर प्रसन्न होत नाही. हे तर मनुष्यासाठी त्याचा विलंब आणि धीर आहे की तो मनुष्याला त्याच्या पापाची आठवण करून त्याच्या पापासाठी पश्चात्ताप करण्याकडे आणतो.

येशूची आवड फक्त मनुष्याला चांगले बनविण्याची नव्हती परंतु त्याचा उद्देश मनुष्याला पापाच्या अनंत परिणामापासून वाचविण्याचा

होता. पवित्र शास्त्र दाखवतो की, "कारण पापाचे वेतन मरण आहे पण देवाचे कृपादान आपल्या प्रभू येशू ख्रिस्तामध्ये सार्वकालिक जीवन आहे. (रोमकरास पत्र ६:२३). प्रेषित पौलाने म्हटले, "ख्रिस्त येशू पापी लोकांना तारावयास जगात आला, हे वचन विश्वसनीय व पूर्णपणे स्वीकारावयास योग्य आहे; त्या पापी लोकांपैकी मी मुख्य आहे." (पौलाचे तिमथ्याला पहिले पत्र १:१५). याच प्रकारे त्याचे कार्य मनुष्याला फक्त त्याच्या पापासाठी परिचितच करायचेच नव्हते परंतु पापापासून वाचवायचे होते. "तो पूत्र असूनही त्याने जे दु:ख सोसले तेणेकरून तो आज्ञाधारकपणा शिकला आणि परिपूर्ण केला जाऊन तो आपल्या आज्ञेत राहणाऱ्या सर्वांचा युगानुयुगीच्या तारणाचा कर्ता झाला" (इब्री लोकास पत्र ५:८,९).

पाप आणि वाईटाचा संबंध सैतानाशी राहीला आहे. पाप करणारा सैतानाचा आहे; कारण सैतान प्रारंभापासून पाप करीत आहे. सैतानाची कृत्ये नष्ट करण्यासाठीच देवाचा पुत्र प्रगट झाला. (योहानाचे पहिले पत्र ३:८) म्हणून त्याच्या येण्याचा उद्देश सैतानाच्या कामांना नष्ट करण्याचा होता. सैतानाचे काम अंधकाराचे आहेत ज्यामध्ये छळ, कपट आणि सर्वप्रकारचा वाईटपणा असतो.

येशूचा जगात येण्याचा आणखी एक उद्देश आपला कित्ता देऊन समजावण्याचा होता की आमचे जीवन कसे असायला पाहिजे. पेत्राने म्हटले, "कारण ह्याचकरिता तुम्हास पाचारण करण्यात आले आहे. कारण ख्रिस्तानेही तुम्हासाठी दु:ख भोगले आणि तेणेकरून तुम्ही त्याच्या पावलावर पाऊल ठेवून चालावे म्हणून त्याने तुम्हाकरिता कित्ता घालून दिला आहे; त्याने पाप केले नाही आणि त्याच्या मुखात कपट आढळले नाही. त्याची निंदा होत असता त्याने उलट निंदा केली नाही; दु:ख भोगीत असता त्याने धमकाविले नाही; तर यथार्थ न्याय करणाऱ्याकडे स्वत:ला सोपूवन दिले, त्याने स्वत: तुमची आमची पापे स्वदेही वाहून खांबावर नेली, ह्यासाठी की आपण पापाला मेलेले होऊन सदाचरणासाठी जगावे. त्याला बसलेल्या फटक्याने तुम्ही निरोगी झाला आहा. (पेत्राचे

पहिले पत्र २:२१-२४). आदामापासून सर्व लोकांमध्ये केवळ येशूच एकटा आहे ज्याचे जीवन या पृथ्वीवर निष्पाप राहिले आहे. तो आमच्यासारखा सर्व गोष्टीत पारखल्या गेला होता परंतु निष्पाप राहिला.

येशूचे दाखले आणि शिक्षणाचा लोकांवर प्रभाव न पडण्याचे कारण केवळ हेच आहे. त्याचा उपयोग केला गेला नाही. दु:खाची गोष्ट ही आहे की आज पुष्कळसे लोक आहेत जे येशूचा शिष्य होण्याचा दावा करतात, परंतु ते त्याच्या दाखल्याला, कित्याला आपल्या जीवनामध्ये लागू करत नाहीत आणि त्याच्या वचनावर आणि पदावर चालत नाही. येशूने त्याच्या कार्याद्वारे आणि वचनाद्वारे मनुष्याला या जीवनात आनंद मिळण्यासाठी आणि येणाऱ्या जीवनाची तयारी करण्याचे पद्धत सांगितली आहे.

येशूचे या जगात येण्याचे आणखी एक कारण आहे की आमच्या जागी मरणे आहे. त्याला माहीत होते की, "पापाचे वेतन मरण आहे" (रोमकरास पत्र ६:२३) याच कारणाने मनुष्याचे अनंत मृत्युमध्ये जाणे ठरलेले होते. मनुष्यासाठी आपले प्रेम आणि करूणेच्या कारणाने तो त्याच्या स्थानावर स्वत: मरण पावला.

"आपण दुर्बल असतानाच ख्रिस्त सुवेळी अभक्तांसाठी मरण पावला. नीतिमान मनुष्यासाठी कोणी मरणारा विरळा. चांगल्या मनुष्यासाठी मरण्यास कदाचित कोणी धाडस करीत. देव आपणावरच्या प्रीतिचे प्रमाण हे देतो की, आपण पापी असतानाच ख्रिस्त आपणासाठी मरण पावला" (रोमकरास पत्र ५:६-८). येशूने आपल्या शरीरामध्ये आमच्या पापांना वधस्तंभावर टांगले. यासाठी की आपण जिवंत राहू. मनुष्य जातीसाठी मनुष्य आणि ख्रिस्ताचे प्रेम याच गोष्टीवरून कळते,की आमच्या जागी तो मरायला तयार झाला.

परंतु मृत्यू त्याला बांधून ठेवू शकला नाही म्हणून आमच्या पापापासून सोडविण्यासाठी त्याला मरणानंतर जिवंत केल्या गेले. जिवंत झाल्यावर तो पित्याच्या उजव्या हाताशी जाऊन बसला. तेथून तो आजही

राज्य करतो. त्या येशूला देवाने उठविले ह्याविषयी आम्ही सर्व साक्षी आहोत म्हणून तो देवाच्या उजव्या हाताकडे बसविलेला आहे. त्याला पवित्र आत्म्याविषयीचे वचन पित्यापासून प्राप्त झाले आहे आणि तुम्ही जे पाहता व ऐकता त्याचा त्याने वर्षाव केला आहे. (प्रेषितांची कृत्ये २:३२,३३). जर येशू जगात आला नसता तर त्याला ते पद मिळाले नसते. येशूने या संधीचा काही लाभ उचलला नाही की तो देवाबरोबर होईल.''तो देवाच्या स्वरूपाचा असूनही देवाच्या बरोबरीचे असणे हा लाभ आहे असे त्याने मानले नाही तर त्याने स्वत:ला रिक्त केले. म्हणजे मनुष्याच्या प्रतिरूपाचे होऊन दासाचे स्वरूप धारण केले आणि मनुष्यप्रकृतीचे असे प्रगट त्याने मरण आणि तेही वधस्तंभावरचे मरण सोसले. येथपर्यंत आज्ञापालन करून त्याने स्वत:ला लीन केले. ह्यामुळे देवाने त्याला अत्युच्च केले आणि सर्व नावापेक्षा जे श्रेष्ठ नाव ते त्याला दिले. ह्यात हेतू हा की स्वर्गात, पृथ्वीवर व पृथ्वीखाली प्रत्येक गुडघा येशूच्या नावाने टेकला जावा आणि देवपित्याच्या गौरवासाठी प्रत्येक जिभेने येशू ख्रिस्त हा प्रभू आहे असे कबूल करावे. म्हणून माझ्या प्रिय जनहो, जे तुम्ही सर्वदा आज्ञापालन करीत आला आहो, ते तुम्ही, मी जवळ असता केवळ नव्हे तर विशेष करून आता म्हणजे मी जवळ नसतांनाही, भीत व कापत आपले तारण साधून घ्या'' (फिलिप्पैकरास पत्र २:६-१२). येशूच्या विनम्रतेने आणि आज्ञा मानण्याच्या कारणाने देवाने त्याला किती मोठे पद दिले आहे.

• • •

ह्यात हेतू हा की स्वर्गात, पृथ्वीवर व पृथ्वीखाली प्रत्येक गुडघा येशूच्या नावाने टेकला जावा आणि देवपित्याच्या गौरवासाठी प्रत्येक जिभेने येशू ख्रिस्त हा प्रभू आहे असे कबूल करावे.

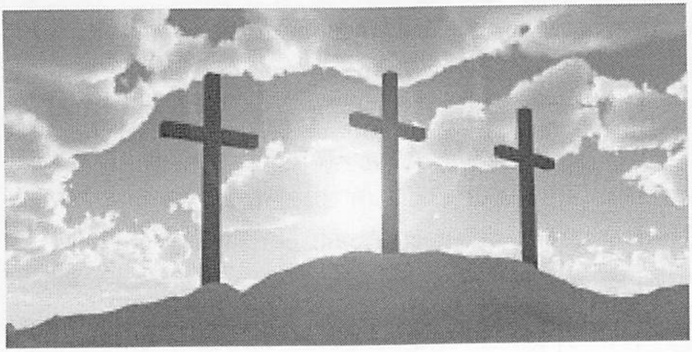

केवळ एकच खरा परमेश्वर आहे

- मेकसी बी. बोरेन

जुन्या कराराच्या पहिल्याच वचनात पवित्रशास्त्र सर्व शक्तीमानाच्या रचनात्मक प्रतिमा आणि शक्तीला सर्व गोष्टीचे अस्तित्व दाखवत आहे. प्रारंभी देवाने आकाश व पृथ्वी ही उत्पन्न केली. (उत्पत्ती १:१) आणि लक्षात ठेवा की पवित्र लेख काय घोषणा करतो, ''परमेश्वराच्या शब्दाने आकाश निर्माण झाले, त्याच्या मुखश्वासाने आकाशातील सर्व सैन्य निर्माण झाले. अखिल पृथ्वी परमेश्वराचे भय धरो, जगात राहणारे सर्व त्याचा धाक बाळगोत'' (स्तोत्रसंहिता ३३:६,८). कारण सहा दिवसात परमेश्वराने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व त्यातील सर्व काही निर्माण केले'' (निर्गम २०:११). ''परमेश्वराने पृथ्वीचा पाया ज्ञानाने घातला, त्याने बुद्धीने आकाश निर्माण केले'' (नितिसूत्रे ३:१९). महान देवावर विचार करा. असे ज्ञान, बुद्धी, समज आणि सामर्थ्य जे सर्व वस्तूंच्या सृष्टीत होणे आवश्यक होते. किती कमालीची गोष्ट आहे.

हा विचार करणे खरोखर अद्‌भूत आहे. मनुष्याचा सीमित विचार परमेश्वराच्या अगाध बुद्धीच्या सामर्थ्याला समजू शकत नाही. परंतु एक गोष्ट पक्की आहे की, संपूर्ण मनुष्यजातीमध्ये जिवंत परमेश्वराला खरोखर उंच केल्या जायला पाहिजे.

प्राचीनकाळच्या स्तोत्रकर्त्याने लिहिले आहे, "आकाश देवाचा महिमा वर्णिते; अंतरिक्ष त्याची हस्तकृती दर्शविते. दिवस दिवसाशी संवाद करितो, रात्र रात्रीला ज्ञान प्रगट करिते. वाचा नाही, शब्द नाही, त्याची वाणी ऐकू येत नाही" (स्तोत्रसहिता १९:१-३).जगभराच्या डिझाईन आणि सुंदरतेला पाहून काही संशय राहू शकत नाही की एक श्रेष्ठ कलाकार आणि सृष्टीकर्ता खरोखरच आहे. एका सत्यतेचे प्रमाण प्रत्येक दिवशी प्रत्येक रात्री स्वाभाविक जगामध्ये ज्यामध्ये आपण राहतो, पाहिल्या जावू शकते, असा काही प्रकार, प्रथा नाही की हे आपोआपच झाल्या असेल. यिर्मया संदेष्ट्याने असे लिहिले आहे, 'अहा प्रभू परमेश्वरा ! पाहा तू आपल्या महासामर्थ्याने व आपल्या उभारलेल्या बाहूने आकाश व पृथ्वी उत्पन्न केली. तूला अवघड असे काही नाही (यिर्मया ३२:१७). ती परमेश्वराच्या नामांचे स्तवन करोत. कारण त्याने आज्ञा केली, आणि ती निर्माण झाली. ही सगळी परमेश्वराच्या नावाने स्तवन करोत, कारण केवळ त्याचेच नाव उच्च आहे. त्याचे ऐश्वर्य पृथ्वीच्या व आकाशाच्या वर आहे. (स्तोत्रसंहिता १४८:५,१३).

यामध्ये काही आश्चर्य नाही की पौल नावाच्या येशू ख्रिस्ताच्या एका प्रेषिताने प्राचीन काळच्या अन्य जातीच्या नास्तिक मनावर दोष लावला होता. त्याने लिहिले होते, "कारण सृष्टीच्या निर्मितीपासून त्याच्या अदृश्य गोष्टी म्हणजे त्याचे सनातन सामर्थ्य व देवपण ही निर्मिलेल्या पदार्थावरून ज्ञात होऊन स्पष्ट दिसत आहेत. अशासाठी की त्यांना कसलीही सबब राहू नये. देवाला ओळखूनसुद्धा त्यांनी देव म्हणून त्याचे गौरव केले नाही किंवा त्याचे आभार मानले नाहीत; पण ते आपल्या

कल्पनांनी शून्यवत झाले आणि त्यांचे निर्बुद्ध मन अंधकाराने भरून गेले. स्वत:ला शहाणे म्हणता म्हणता ते मूर्ख बनले आणि अविनाशी देवाच्या गौरवाची नाशवंत मनुष्य, पक्षी, चतुष्पाद पशु व सरपटणारे प्राणी ह्यांच्या प्रतिमेच्या रूपाशी त्यांनी अदलाबदल केली. ह्यामुळे ते आपल्या वासनात असताना देवाने त्यांना अशुद्धतेच्या स्वाधीन केले, असे की त्यांच्या देहाची त्यांच्या त्यांच्यातच विटंबना व्हावी. (रोमकरास पत्र १:२०-२४)

दु:खाची गोष्ट ही आहे की परमेश्वराच्या प्रेरणेने लिहिल्या गेलेले इतके जुने शब्द आजही एकविसाव्या शतकाच्या जगात अनेक भागात लागू होतात. पुष्कळशा लोकांनी एका खऱ्या आणि जिवंत देवावर विश्वास न ठेवता आपल्या हातांनी बनविलेल्या मूर्तीवर विश्वास ठेवला आहे. कृपा करून लक्ष द्या की, पहिल्या शतकाच्या आपल्या जीवनकार्यात पौलाने जे काही पाहिले त्याने त्यांना रागविले होते. अथेनैकरांना त्याने म्हटले होते, ''तेव्हा पौल अरीयपगाच्या मध्यभागी उभा राहून म्हणाला, अहो अथैनेकरांनो, तुम्ही सर्व बाबतीत देवदेवतांना फार मान देणारे आहा असे मला दिसते कारण मी फिरता फिरता तुमच्या पूज्य वस्तू पाहतांना अज्ञान देवाला ही अक्षरे लिहिलेली वेदी मला आढळली, ज्याचे तुम्ही अज्ञानाने भजन करिता ते मी तुम्हाला जाहीर करितो. ज्या देवाने जग व त्यातले अवघे निर्माण केले तो स्वर्गाचा व पृथ्वीचा प्रभू असून हातांनी बांधलेल्या मंदिरात राहत नाही आणि त्याला काही उणे आहे म्हणून माणसांच्या हातून त्याची सेवा घडावी असेही नाही. कारण जीवन, प्राण व सर्व काही तो सर्वांना देतो आणि त्याने एकापासून माणसाची सर्व राष्ट्रे निर्माण करून त्यांनी पृथ्वीच्या संबंध पाठीवर राहावे असे केले आहे आणि त्यांचे नेमलेले समय व त्यांच्या वस्तीच्या सीमा त्यांनी ठरविल्या आहेत. अशासाठी की त्यांनी देवाचा शोध करावा म्हणजे चाचपडत चाचपडत त्याला कसे तरी प्राप्त करून घ्यावे, तो आपल्यापैकी कोणापासूनही दूर नाही. कारण आपण त्याच्याठायी जगतो, वागतो व आहो तसेच तुमच्या कविपैकीही कित्येकांनी म्हटले आहे की, आपण

वास्तविक त्याचा वंश आहो तर मग आपण देवाचे वंशज असताना मनुष्याच्या चातुर्याने व कल्पनेने कोरलेले सोने, रूपे किंवा पाषाण ह्यांच्या आकृतीसारखा देव असे आपल्याला वाटता कामा नये. (प्रेषितांची कृत्ये १७:२२-२९)

आणि मग इफिसात प्रेषितांनी घोषणा केली, हातांनी केलेले देव हे देवच नाहीत असे ह्या पौलाने केवळ इफिसातच नव्हे तर बहुतेक सर्व आशिया प्रांतात बोलून व पुष्कळ लोकांच्या मनात भरवून त्यांना फितविले आहे. (प्रेषितांची कृत्ये १९:२६)

या सर्व गोष्टींना लक्षात घेऊन मी आज लोकांना विनंती करतो की ते मूर्तीपूजेच्या कोणत्याही प्रकाराला सोडून खऱ्या आणि जिवंत परमेश्वराजवळ यावे ज्याने सर्व काही बनविले आहे. पवित्रशास्त्र वाचा व त्याचे अध्ययन करा, जे प्रत्येक युगासाठी संपूर्ण मानवजातीसाठी त्याची प्रगट केलेली इच्छा आहे. आपल्या आत्मिक लाभासाठी याला आपली प्रेरणा बनवा. हे तुमच्या जीवनाची मार्गदर्शिका आणि सल्लागार बनेल. हे तुम्हाला केवळ परमेश्वराची सृजनात्मकच शक्तीबद्दल नाही, परंतु तुमच्या जीवाला पापापासून वाचविण्यासाठी परमेश्वराच्या सामर्थ्याविषयी सांगत आहे. जे त्याचा पूत्र प्रभू येशूख्रिस्ताची सुवार्ता आहे. त्याच प्रेषिताने ज्याची गोष्ट वर या लेखामध्ये वर केली गेली आहे. लिहिले, ''कारण मला सुवार्तेची लाज वाटत नाही. कारण विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकाला प्रथम यहुद्याला मग हेल्लेण्याला तारणासाठी ती देवाचे सामर्थ्य आहे'' (रोमकरास पत्र १:१६).

• • •

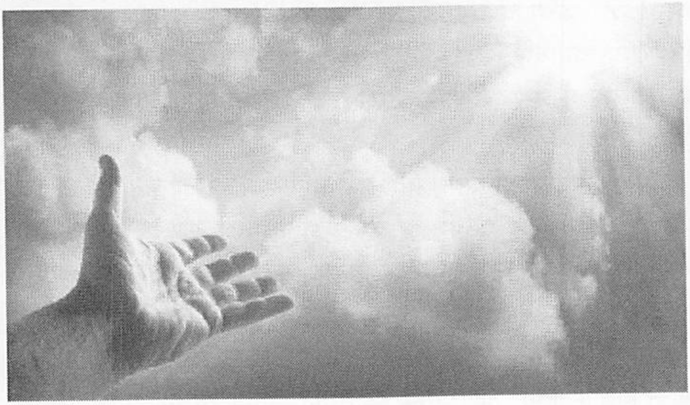

धीराने धावा

- जेरी बेट्स

ख्रिस्ती जीवनात पुष्कळदा निराश होणे मोठी गोष्ट नाही. संसारिक सुखविलास, सामाजिक दबाव आणि शारीरिक छळ या कारणाने आम्हाला वाटते की शस्त्रसामग्री टाकून द्यावी, परंतु आम्हाला हार पत्करायची नाही, कारण जर आपण हार मानतो तर आम्ही त्या सर्वांना ज्याच्यासाठी आपण कष्ट केले आहे ती हरवून टाकू. निराश होणे काही नवीन गोष्ट नाही. कारण एलिया आणि यिर्मया हे पवित्र शास्त्राचे मोठमोठे लोक पण निराश झाले होते.

निराश होणे आम्ही कसे थांबवू शकतो? इब्रीलोकस पत्र १२:१-२ मध्ये आपण वाचतो की, ''तर मग आपण एवढ्या मोठ्या साक्षीरूपी मेघाने वेढलेले आहोत म्हणून आपणही सर्व भार व सहज गुंतविणारे पाप टाकून आपल्याला नेमून दिलेल्या धावेवरून धीराने धावावे; आपण आपल्या विश्वासाचा उत्पादक व पूर्ण करणारा येशू ह्याच्याकडे पाहत असावे; जो आनंद त्याच्यापुढे होता त्याकरिता त्याने लज्जा तुच्छ मानून

वधस्तंभ सहन केला आणि देवाच्या राजासनाच्या उजवीकडे बसला आहे.

पहिले तर लेखक आम्हाला काही गोष्टींना दूर करण्यास सांगत आहे. आम्हाला पाप काढून टाकले पाहिजे. पाप आमच्या आजुबाजूला आहे आणि वाटते की, पुष्कळशा ख्रिस्ती लोकांसाठी याला दूर करणे कठीण काम आहे. आम्हाला ते ओझेपण उतरून ठेवण्याची आवश्यकता आहे जे आमची चाल हळू करते. आम्हाला त्या गोष्टींना दूर करण्याची गरज आहे. ज्या येशूवरून आमचे लक्ष हटविते.

दुसरे, आम्हाला धीराने धावले पाहिजे. लक्षात घ्या की लेखक ख्रिस्ती जीवनाला धावेबरोबर जोडत आहे. काही धाव फार लहान असते आणि त्यासाठी एकदम जोर लावायचा असतो आणि काही क्षणातच पूर्ण होते. काही धावेमध्ये खूप वेळपर्यंत कित्येक वेळेस तास न तासपर्यंत जोर लावावा लागतो. हे भावनात्मक किंवा क्षणिक आध्यात्मिक अनुभवापेक्षा फार मोठे आहे. हे सेवेने भरलेले जीवन आहे आणि यामध्ये ऊर्जा निरंतरेचे होणे आवश्यक आहे.

ख्रिस्ती धाव समाप्त होण्याच्या आधी सोडून दिल्याने आम्ही अनंत काळाची अपेक्षा करू शकत नाही. "चांगले करण्याचा आपण कंटाळा करू नये. कारण आपण न खचलो तर यथाकाळी आपल्या पदरी पीक पडेल." (गलतीकरास पत्र ६:९). आधी इब्रीलोकास पत्र ६ व्या अध्ययात लेखकाने अब्राहामाची गोष्ट केली." त्याने धीर धरीला म्हणून त्याला अभिवचनानुसार लाभ झाला (इब्रीलोकास पत्र ६:१५). या प्रकारे पौलाने लिहिले आहे "म्हणजे जे कोणी धीराने सत्कर्मे करीत राहून गौरव, सन्मान व अक्षयता ही मिळविण्याचा प्रयत्न करीतात त्यांना तो सार्वकालिक जीवन देईलच. (रोमकरास पत्र २:७)

तिसरे आम्हाला "येशूकडे, ध्यान, लक्ष लावून पाहायला पाहिजे. ज्याप्रकारे मत्तय १४:३० मध्ये लाटांना पाहून जसे पेत्राचे लक्ष येशूवरून

हटल्या गेले होते, तसेच आमचे लक्ष येशूवरून हटवून दुसरीकडे लावताच आपण ख्रिस्ती धावेवरून मागे राहून जावू. येशू आमच्या विश्वासाचा कर्ता आणि सिद्ध करणारा आहे आणि आमची धाव पूर्ण करायला मदत करितो. 'ह्यामुळे ह्याच्याद्वारे देवाजवळ जाणाऱ्यांना पूर्णपणे तारावयास हा समर्थ आहे, कारण त्याच्यासाठी मध्यस्थी करण्यास हा सर्वदा जिवंत आहे. (इब्री लोकांस पत्र ७:२५)

येशूने "त्या आनंदाला जो त्याच्यापुढे धरला होता" पाहता पाहता आपली धाव पूर्ण केली. आम्ही परेशान होऊ शकतो की, वधस्तंभाकडे पाहून त्याला कोणता आनंद वाटला असेल? त्याने गेतशेमाने बागेत मनुष्याच्या भयानक पराजयाला उलटून टाकायच्या आनंदाला आणि सैतानाच्या पराजयाला पाहिले होते. त्याने (येशूने) आपल्या प्रिय जणांना म्हणजे तारण पावलेल्यांच्या आनंदाला आणि स्वर्गात जाणे पाहिले होते. अशा "आनंदाची कल्पना करून येशूने वधस्तंभाचे दु:ख सहन केले "म्हणजे त्याने शारीरिक पीडा आणि वधस्तंभाच्या कष्टाला सहन केले. हत्येचे जितके प्रकार मनुष्याने आजपर्यंत वापरले आहे वधस्तंभ त्यामध्ये सर्वात भयंकर आहे आणि येशूने आम्हाला वाचविण्यासाठी त्याला सहन केले.

याशिवाय येशूने "लाजेची काहीच काळजी" केली नाही, याचे कारण त्याची परवा, काळजी न करणे असे आहे.साधारणरित्या आपण वधस्तंभाच्या लाजेची गोष्ट करीत नाही. परंतु वधस्तंभावर खिळणे हे पण एक लाजीरवाणा प्रकार होता. वधस्तंभावर केवळ खतरनाक अपराध्यालाच चढविल्या जात होते आणि येणारे जाणारे लोक त्याकडे पाहून मरणाऱ्याची थट्टा करीत आणि त्यांची टिंगल करीत होते. येशूने त्या थट्टेला सहन केले. (मत्तय २७:२७-३१,३८-४४)

जसे येशूने त्या आनंदाला जो त्याच्या पुढे ठेवला होता, पहा तसेच आम्हाला येशूला पाहायचे आहे आणि हे आवश्यक आहे. आमच्या

मार्गात काहीही अडखळणे येवोत, आम्ही येशूकडे लक्ष द्यावे, कारण त्याने कितीतरी भयंकर दु:ख सहन केले होते. आम्हाला लक्ष देणे आवश्यक आहे. (इब्री लोकास पत्र १२:३) या वचनातील लक्ष देणे या ग्रीक शब्दाचा उपयोग नवीन करारात कोठेच झाला नाही." याचा अर्थ केवळ विचार करणे नाही परंतु दृढ बनून राहण्याचे रित शिकण्यासाठी येशूच्या दु:खाला आपल्या दु:खाबरोबर मिळविणे आहे. आपल्या प्रभूवर लक्ष देत राहणे आम्हाला हिम्मत हारून निराश होण्यापासून थांबवेल. आम्हाला केवळ वधस्तंभावरच नव्हे तर परंतु त्याच्या जीवनावर लक्ष देणे आवश्यक आहे की कशाप्रकारे त्याने सहन केले. विचार करा की येशू किती निराश झाला असेल. शेवटी त्याच्या स्वकियांनीच त्याच्यावर विश्वास ठेवला नाही. सर्वात कमी विश्वास धरणारे त्याचे स्वत:चे शिष्यच होते. त्याने खूप मोठे दु:ख सहन केले आणि सर्वात मोठा सन्मान पावला.

आम्हाला थोडावेळ येणाऱ्या लाजेपेक्षा, वधस्तंभाद्वारे मिळणाऱ्या लाभावर अधिक विचार करायला पाहिजे. पौलाने याच गोष्टीवर जोर दिला, जेव्हा रोमकरास पत्र ८:१८ मध्ये त्याने लिहिले आहे, "कारण आपल्यासाठी जे गौरव प्रगट होणार आहे त्याच्यापुढे सांप्रत काळाची दु:खे काहीच नाहीत असे मी मानतो". जेव्हा आम्ही वधस्तंभापलीकडे पाहतो, जसे येशूने पाहिले होते तर आपण आपल्या जीवनात आपल्या धावेमध्ये फार सफल होऊ.

इब्रीलोकास पत्र १२:१-२ चे काही शब्द इब्री ख्रिस्ती लोकांना प्रोत्साहीत करण्यासाठी लिहिल्या गेले होते. जे येशूला सोडून देण्याच्या परीक्षेत होते. तेच शब्द आम्हाला निडर करतील. हिम्मत हारू नका.

• • •

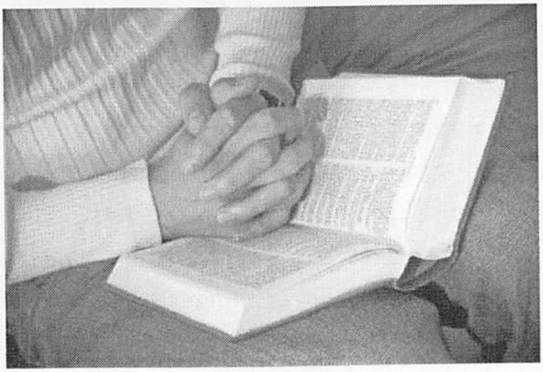

तारण मिळण्यासाठी मी काय करू ?

- जे.सी.चोट

कोणी जर जीवनामध्ये काही बनण्याची इच्छा धरेल किंवा नैतिक रूपामध्ये कितीही चांगला असेल परंतु तारण मिळण्यासाठी मी काय करू? या प्रश्नाचा सामना त्याला करावाच लागेल आणि या गोष्टीला मानावेच लागेल.

पौल म्हणतो की, ''मनुष्य पापी आहे. (रोमकरास पत्र ३:२३, ५:८) जोपर्यंत तो आपल्या मागील पापासाठी पश्चात्ताप करणार नाही तर त्याचे तारण होऊ शकत नाही. या कारणाने त्याला क्षमेच्या प्रभूच्या अटीला मानणे आवश्यक आहे. तारणाला प्राप्त करण्यासाठी परमेश्वराने आपल्या पुत्राला मरावयास पाठविले (योहान ३:१६,१७). येशूने आपले रक्त सांडले यासाठी की आपल्याला आपल्या पापापासून क्षमा मिळावी. (पौलाचे इफिसकरास पत्र १:७)

परंतु तारण मिळण्यासाठी मी काय करू ? काही केल्या जाऊ शकते काय? जर होय, तर काय ? या प्रश्नाचे उत्तर देण्याची रीत प्रभूच्या शब्दांमध्ये आहे. येशूने म्हटले ''जो विश्वास धरितो व बाप्तिस्मा

घेतो त्याचे तारण होईल, जो विश्वास धरीत नाही तो शिक्षेस पात्र ठरेल." (मार्क १६:१६) पुन्हा येशूने म्हटले, "आणि त्याने त्याला म्हटले असे लिहिले आहे की, ख्रिस्ताने दु:ख सोसावे, तिसऱ्या दिवशी मेलेल्यातून उठावे" (लूक २४:४६). येशूने पुढे म्हटले की, जर आपली इच्छा आहे की पित्यासमोर मला स्वीकारावे तर आपल्याला ही लोकांसमोर त्याला स्वीकारण्याची अत्यंत आवश्यकता आहे (मत्तय १०:३२).

या प्रश्नाचे उत्तर देण्याचा आणखी एक पद्धत आहे ती म्हणजे परमेश्वराची प्रेरणा प्राप्त झालेल्या लेखकांजवळ जाणे. पौलाने म्हटले ह्याप्रमाणे विश्वास वार्तेने व वार्ता ख्रिस्ताच्या वचनाच्याद्वारे होते (रोमकरास पत्र १०:१७). इब्रीलोकास पत्राच्या लेखकाने (लेखक अज्ञात) घोषणा केली की "आणि विश्वासावाचून त्याला संतोषविणे अशक्य आहे" (इब्रीलोकास पत्र ११:६). नंतर पेत्राने घोषणा केली "पश्चात्ताप करा आणि तुमच्या पापांची क्षमा व्हावी म्हणून तुम्ही प्रत्येक जण येशू ख्रिस्ताच्या नावाने बाप्तिस्मा घ्या, म्हणजे तुम्हाला पवित्र आत्म्याचे दान प्राप्त होईल" (प्रेषितांची कृत्ये २:३८). शौलाने हे विचारल्यावर की त्याने काय करावे, त्याला सांगण्यात आले की, तर "आता उशीर का करतोस? ऊठ, त्याच्या नावाचा धावा करून बाप्तिस्मा घे आणि आपल्या पापाचे क्षालन कर" (प्रेषितांची कृत्ये २२:१६).

प्रेषितांची कृत्ये २, ३, ८, ९, १६ आणि आणखी दिलेल्या प्रेषितांच्या अध्यायामध्ये आढळणाऱ्या अकरा मनपरिवर्तनाच्या घटनेवर लक्ष द्या. प्रत्येक घटनेमध्ये तुम्हाला आढळेल की सुवार्ता सांगण्यात आली आणि सुवार्ता सांगणाऱ्यांनी विश्वास धरला. आपल्या पापासाठी पश्चात्ताप केला. प्रभूमध्ये आपल्या विश्वासाचा स्वीकार केला आणि पापांच्या क्षमेसाठी बाप्तिस्मा घेतला.

तारणाच्या अटींना सोपे बनविण्यासाठी आणि आपल्याला सहज रूपामध्ये त्या समजण्यासाठी सहाय्य करायला आज्ञेच्या पायऱ्याबद्दल सांगितले आहे. • • •

आम्ही तुम्हाला विभिन्न भाषांतील सुवार्ता घोषणेच्या प्रयत्नामध्ये लांभांकित व्हावे ह्यासाठी उत्तेजन देत आहोत.

T.V./ Radio Program/ Magazine / Bible Courses

GRACIOUS WORD — **TAMIL**

Speakers : **Philemon & Kingsly Rajah**
T.V. Program : **Nambikki TV-** Friday 6-15 a.m.
Tamilan TV- Sunday 6-45 a.m.
Magazine : Kirubaiyulla Vaarthai (Monthly Tamil)
The Voice of Truth Intl. (English Qtly.)
Bible corres.Course : Basic and Advanced Bible
Correspondence Courses (Tamil & English)
J.C. School Of Evangelism : Training faithful men and women for Evangelism @ their Place

Online Bible Course@ : **www.graciousword.org.(Tamil&English)**

God's word to the Visually Challenging People

-The Voice of Truth International Braille Edition, Tamil& English-Free
- Braille Bible Lessons, Tamil& English-Free
- Free MP3 Player Audio Bible for Blinds, Different Languages-Free

For more information and Bible Course, write to

Church of Christ, Post Box 15, Arasaradi, Madurai-625016.
Tamilnadu (India) Cell : 92 4421, 4421, 92 4431 4431
Email : obey2jesus@gmail.com Visit : www.graciousword.org

SATHYA VAZHI

Speakers : **P.R. Swamy (Evangelist)**
Radio Program : Sunday to Wednesday 5.30 p.m.
Srilanka All Asia Service-25 & 49 Meter band
Magazine : Sathya Vazhi (Tamil)
Programs : Bible School & Bible Corres. Courses

For more information write to

"Sathya Vazhi", Post Box 8405, Bengaluru - 560 084
Phone : 080-25463507 Cell : 098440 70763
Email : prsdoug@hotmail.com

THIRUMARAI AASAN

Speaker : **Rajanayagam**
T.V. Program : **Tamilan T.V.**-Monday 7.00 a.m.
Thursday 9.30 p.m. & Saturday 7.15 a.m.
Magazine : Thirumarai Aasan (Monthly)
Tamil Qtrly Magazine : "Sathiyathin Kural" (TVOTI- Tamil)
Advanced Bible Correspondence Course Available in Tamil

For more information write to

Church of Christ, Post Box 27, Dharapuram Road,
Kangeyam - 638701 Cell : 9842730382

THE WORD OF CHRIST

Speaker : **B. Arjunan**
T.V. Program : **Tamilan T.V.**-Monday,Saturday7.30 -7.45a.m.
Magazine : The word of Christ (Monthly)
Radio Program : SW25 & 41m (Saturday 5.30 to 5.45 p.m.)
Srilanka All Asia Service

For more information write to

The Word of Christ, Post Box 5, Batlagundu - 624206.
Dindigul Dist. Cell : 9443558041

SATYAVANI **TELUGU**

Speakers : **Joshua & Ricky Gootam**
T.V. Program : **Subhavartha Channel** Sunday 6.00 p.m.
Rakshana Channel
Wednesday 6.30 p.m. Thursday 11.00 a.m.
Satyavani T.V. Online : www.sakthitv.in
Every Wednesday & Friday at 8.00 p.m.

MALAYALAM

Speaker : **P.K. Vargheese**
T.V. Program : **Jai hind Channel**
Every Saturday 6 a.m. to 6.30 a.m.
Magazines : Bible Truth - Monthly
& Truth for Today (Bi-monthly)

For more information & Bible course write to

Church of Christ, Tampuranmukku, Trivandrum- 695 035.
Phone : 0471 - 2303378, Cell : 9447035465

HINDI

T.V. Program : **Shubh Sandesh Hindi Channel**
Every Sunday, Tuesday 7.00 pm to 7.30 pm

Speakers : **Sunny/ Francis/ Vinay David**

Magazine : **English Bible Teacher - Sunny David**
E-mail : sunny_davidin@yahoo.co.in
Cell : 09810896789
Hindi Bible Teacher - Francis David,
Email : davidfrancis53@rediffmail.com
Cell : 09911916932

Bible Courses : **Hindi & English - Vinay David**
Emai: vinay_david2002@yahoo.co.in
Cell : 09911719517

Church meets at: C.R. Park, 1st block, Near Market
No. 4, New Delhi - 110019

Sunday Worship: 11.00 a.m.

For more information write to :
Church of Christ, Post Box 3815, New Delhi - 110049

MARATHI

WORDS OF HOPE

Speaker : **Amul Bansod**

T.V. Program : **MCN News Channel**
Monday, Wednesday, Friday
7.30 a.m. to 8.00 a.m.

For more information & Bible course write to
Aurangabad Church of Christ, F/5 Siyon Nagar,
Pahadsingpura, Aurangabad. (MS) India
Mob. : 9049941066 / 9922262067

BRALLE MAGAZINE & BRAILLE BIBLE COURSE Available for Visually Challenging People in Tamil/English/ Telugu Languages.

Write to : **THE VOICE OF TRUTH INTERNATIONAL-BRAILLE EDITION**
P.O. Box : 15, ARASARADI, MADUARAI-625 016. TAMILNADU
Email : obey2jesus@gmail.com Ph.: 92 4421 4421